

Europaudvalget

FOLKETINGET

REFERAT

AF 41. EUROPAUDVALGSMØDE

Dato: Torsdag den 4. juni 2009
Tidspunkt: Kl. 10.00
Sted: Vær. 2-133

Til stede: Svend Auken (S) formand, Michael Aastrup Jensen (V), Erling Bonnesen (V), Pia Adelsteen (DF), Helle Sjelle (KF), Kim Mortensen (S), Benny Engelbrecht (S), Anne Grete Holmsgaard (SF), Meta Fuglsang (SF), Hanne Agersnap (SF), Lone Dybkjær (RV), Per Clausen (EL)

Desuden deltog: Beskæftigelsesminister Inger Støjberg bistået af Ole Bondo Christensen, finansminister Claus Hjort Frederiksen, videnskabsminister Helge Sander, transportminister Lars Barfoed bistået af Ulrik Lopdrup, sundhedsminister Jakob Axel Nielsen bistået af Kirstine F. Hindsberger og indenrigs- og socialminister Karen Ellemann

Punkt 1. Rådsmøde nr. 2947 (beskæftigelse, socialpolitik, sundhed og forbrugerbeskyttelse - beskæftigelsesdelen) den 8.-9. juni 2009

Beskæftigelsesministeren forelagde dagsordenens punkt 1a, 1b, 1d, 1f, 2, 3, 4, 6 og 8, som hører under Beskæftigelses- og Ligestillingsministeriets ressort, under dette punkt på Europaudvalgets møde.

De øvrige punkter blev forelagt under punkt 4 på Europaudvalgets møde.

1. Forberedelse af juni-mødet i Det Europæiske Råd

– *Politisk debat*

a) Hovedbudskaber fra Beskæftigelsestopmødet

b) Kommissionens meddelelse til juni-mødet i Det Europæiske Råd: Fælles principper for bæredygtig genopretning mod flere og bedre jobs

KOM (2009) 0257

d) Flexicurity i en krisetid

– *Vedtagelse af rådskonklusioner*

KOM (2008) 0868

f) Kompetencer og mobilitet

– *Godkendelse af udtalelse fra Beskæftigelsesudvalget (EMCO)*

Rådsmøde 2947 – bilag 1 (samlenotat side 3)

Beskæftigelsesministeren: Det første punkt på dagsordenen for rådsmødet er opfølgningen på beskæftigelsestopmødet den 7. maj i Prag og forberedel-

sen af Det Europæiske Råd i juni. Under dette punkt skal Rådet også godkende en række dokumenter.

Punktet er delt mellem mig og indenrigs- og socialministeren, og jeg fremlægger det til orientering.

Drøftelsen er EPSCO's input til Det Europæiske Råds behandling af den finansielle og økonomiske krise. EPSCO's drøftelse vil have fokus på de beskæftigelsesmæssige og sociale konsekvenser, der følger af krisen.

Under punktet er der også en række dokumenter til vedtagelse, som er beskrevet i samlenotatet. Set fra dansk side er det glædeligt, at der i dokumenterne lægges vægt på at fastholde flexicuritymålsætningerne og behovet for inddragelse af arbejdsmarkedets parter.

Regeringen kan støtte vedtagelsen af de foreslåede udtalelser, konklusioner og meddelelser under dette punkt.

Kim Mortensen hæftede sig ved det, der stod i samlenotatet om den berømte flexicuritymodel, som Danmark rejser rundt og er vældigt stolte af, og kunne godt tænke sig at høre, hvad beskæftigelsesministeren havde tænkt sig at sige herom, idet han pegede på, at understøttelsen i Danmark nærmer sig 50 pct. af normallønnen på arbejdsmarkedet, og at mange, specielt unge, ikke har nogen forsikring. Han havde svært ved at se, hvilke initiativer regeringen tager her i landet, men noterede sig, at vi skærer voldsomt ned på det, der burde være det tredje ben i flexicuritymodellen, nemlig uddannelsesdelen og aktiveringsdelen, altså at man bruger en arbejdsløshedssituation til at opkvalificere arbejdskraften. Han spurgte, hvad regeringens indspil er på europæisk plan, idet arbejdsløsheden i EU ventes at stige til 10 pct. og resultere i, at 3½ million arbejdstagere mister deres job.

Han ville gerne høre beskæftigelsesministerens kommentarer til den jobplan, Kommissionen netop har fremlagt, og spurgte, om det er noget, Europaudvalget får mulighed for at diskutere, inden beskæftigelsesministeren diskuterer den i EU-sammenhæng.

Svend Auken gjorde opmærksom på, at i Danmark forsvinder der dobbelt så mange jobs, som der bliver arbejdsløse, idet folk trækker sig ud af arbejdsmarkedet. Derfor er der forsvundet over 50.000 danske arbejdspladser i 1. kvartal af i år. Han ville gerne vide, om det er et mønster, man genfinder i andre lande i Europa, og spurgte, om det forhold, at det er let at fyre folk i Danmark, gør os ekstra sårbare, idet de multinationale selskaber først fyre folk i de lande, hvor det er let.

Beskæftigelsesministeren svarede Kim Mortensen, at hun om flexicuritymodellen ville sige, at det er vigtigt at gøre en indsats over for de unge, som vi er i gang med det herhjemme. Hun tilføjede, at man i øjeblikket er i gang med at indsamle viden om de unge, idet det naturligvis er vigtigt, at vi ikke mister en hele generation, som ikke får fodfæste på arbejdsmarkedet. Hun ville også sige, at vi støtter omstilling fra det at være i ét job til det næste, idet man skal

gøre en tidlig og aktiv indsats. Også her ville hun oprulle nogle af de ting, vi gør herhjemme.

Beskæftigelsesministeren havde ikke set så meget på Kommissionens nye jobplan endnu, men hun lovede, at det var noget, udvalget ville høre mere om, inden den kom til diskussion.

Beskæftigelsesministeren nævnte i anledning af Svend Aukens bemærkninger, at meget kort efter at hun var blevet minister havde hun mødtes med DI's søsterorganisations formand og fortalte om ledigheden i Danmark, hvortil han havde sagt, at ledigheden i Spanien var på 17 pct., og at man forventede, at den ville stige til 20 pct. Hun ville få lejlighed til at drøfte det, Svend Auken spurgte om, med sine kolleger i forbindelse med rådsmødet.

Kim Mortensen syntes, det lød positivt, at der sættes en analyse i gang i forhold til de unge, for det er et kæmpe problem. Han mente, vi med hensyn til flexicurity i Danmark er på vej i den forkerte retning, idet der er færre, der er forsikrede, der er færre midler, og der er mindre aktivering. Han mente, man andetsteds måtte tage op, om vi i virkeligheden er ved at ødelægge det danske arbejdsmarkedssystem, når der efterhånden er så få unge, der er medlem af en arbejdsløshedskasse.

Svend Auken bad beskæftigelsesministeren oversende Kommissionens jobplan med sine kommentarer, herunder hvad den kommer til at betyde for Europa, og hvordan vi vil implementere den i Danmark.

Han spurgte, om der er andre lande i Europa, hvor man i situationen med stærkt stigende arbejdsløshed har kommunaliseret arbejdsformidlingen.

Beskæftigelsesministeren mente, de spørgsmål, Kim Mortensen rejste, hørte til i Arbejdsmarkedsudvalget.

Beskæftigelsesministeren lovede Svend Auken at oversende Kommissionens jobplan med sine kommentarer.

I nogle af de andre EU-lande har man en model, der minder om den enstrengede danske model, men man kan ikke sige, at det er en model, der er udbredt i hele Europa. Hun syntes, det var den rigtige måde at gøre det på.

Formanden sagde, at drøftelserne i Europaudvalget ofte overlapper drøftelserne i fagudvalgene, og at ministrene derfor ikke kan klare sig med at henvise til fagudvalgene. I Europaudvalget prøver man at se tingene i en europæisk sammenhæng. Han mente, ministrene og embedsmændene skulle lægge sig på sinde, at Danmark deltager i en lovgivning i Europa, hvor det ikke bare handler om at bevare det, vi har i Danmark.

2. Forslag til rådsbeslutning om retningslinjer for medlemsstaternes beskæftigelsespolitikker, 2009

– *Politisk enighed*

KOM (2008) 0869

Rådsmøde 2947 – bilag 1 (samlenotat side 9)

Udvalgsmødereferat:

EUU alm. del (08) – bilag 302, side 929 (seneste behandling i EUU 27/2-09)

Beskæftigelsesministeren: Punkt 2 på dagsordenen er forslag til en rådsbeslutning om retningslinjer for medlemsstaternes beskæftigelsespolitikker for 2009.

Jeg forelægger punktet til orientering.

Kommissionen foreslår at videreføre retningslinjerne uændret.

På det sidste møde den 9. marts vedtog EPSCO en fælles holdning, der tilsiger, at der ikke ændres i beskæftigelsesretningslinjerne. I den forbindelse forelagde min forgænger retningslinjerne for udvalget.

Når sagen kommer op igen, er det, fordi den endelige vedtagelse af forslaget afventede Europa-Parlamentets udtalelse, og nu har Europa-Parlamentet godkendt Kommissionens forslag.

Regeringen kan støtte forslaget om beskæftigelsesretningslinjer for 2009.

3. Forslag til Rådets forordning om udvidelse af bestemmelserne i EF – forordning 883/2004 til at omfatte tredjelandsstatsborgere, der ikke allerede er dækket af disse bestemmelser udelukkende på grund af deres nationalitet

– *Politisk enighed*

KOM (2007) 0439

Rådsmøde 2947 – bilag 1 (samlenotat side 11)

Beskæftigelsesministeren: Punkt 3 på dagsordenen er forslag til en forordning om udvidelse af bestemmelserne i forordning 883 om koordinering af de sociale sikringsordninger til at omfatte tredjelandsstatsborgere.

Jeg forelægger også dette punkt til orientering.

Forslaget er omfattet af Danmarks retlige forbehold. Danmark deltager derfor ikke i vedtagelsen af forordningen, og den finder ikke anvendelse i Danmark.

Forslaget er en konsekvens af, at den oprindelige forordning 1408 er blevet opdateret og erstattet af forordning 883.

Forslaget betyder, at tredjelandsstatsborgere, der opholder sig lovligt i et medlemsland og tager arbejde på en anden medlemsstats område, bliver omfattet af optjeningsreglerne i forordning 883.

Afgørende i denne sag er i øvrigt, at forslaget ikke vil ændre på de opholdsretlige regler i EU-medlemslandene. Forordningen dækker kun tredjelandsstatsborgere, der efter gældende regler har lovligt ophold i et medlemsland.

Pia Adelsteen spurgte, om det var rigtigt forstået, at forslaget f.eks. omfatter en amerikaner, som tager arbejde i Frankrig og dermed er sikret alle de sociale ydelser, man har i Frankrig, og hvis han på et eller andet tidspunkt flytter til et andet EU-land, er han sikret på lige fod med EU-borgere, uanset hvor længe han har været i Europa.

Beskæftigelsesministeren svarede, at det i store træk er det, der ligger i forordningen.

4. Direktiv fra Europa-Parlamentets og Rådets ændring af Rådets direktiv 92/85/EØF om iværksættelse af foranstaltninger til forbedring af sikkerheden og sundheden under arbejdet for arbejdstagere, der har født eller som ammer

– *Fremskridtsrapport*

KOM (2008) 0637

Rådsmøde 2947 – bilag 1 (samlenotat side 14)

KOM (2008) 0637 – bilag 1 (grundnotat af 16/1-09)

Udvalgsmødereferater:

EUU alm. del (08) – bilag 393, side 1184 (samråd med

beskæftigelsesministeren om graviditetsdirektivet den 14/5-09)

EUU alm. del (08) – bilag 302, side 936 (behandlet i EEU 27/2-09)

Beskæftigelsesministeren: Punkt 4 på dagsordenen er forslaget om ændring af graviditetsdirektivet, som her forelægges udvalget for tredje gang.

Jeg forelægger punktet til orientering.

Vi har før haft lejlighed til at drøfte sagen, og som lovet har jeg sendt supplerende materiale efter samrådet den 14. maj.

Som jeg har sagt tidligere, har vi fra dansk side været forbeholdne over for forslaget. Forslaget, som det blev fremlagt af Kommissionen, trak i den forkerte retning på flere områder.

Graviditetsdirektivet er et beskyttelsesdirektiv for mødre, og fædre har ingen rettigheder efter direktivet.

Under forhandlingerne om direktivet har vi fastholdt det u hensigtsmæssige i at forlænge den obligatoriske periode fra 2 til 6 uger efter fødslen. Det er fint, at mødre har ret til 6 ugers orlov efter fødslen, men hvis vi gør det til en pligt, går det ud over fleksibiliteten, kvindernes valgmuligheder og ligestillingen mellem kønnene.

Danmark har også været blandt de medlemsstater, der ikke har støttet, at man på EU-niveau skulle fastlægge, hvilken løn man skal have under barselorloven.

Vi ønsker at respektere arbejdsmarkedets parter ønsker om at kunne indgå aftaler om forhold vedrørende barselorlov, herunder muligheden for at aftale lønkomensation som en del af overenskomsterne.

De seneste ændringsforslag fra formandskabet har langt hen ad vejen imødekommet de danske synspunkter på det her område.

I vores videre arbejde med direktivudkastet, som kommer på rådsmødet den 8. juni som statusrapport, vil vi fortsat arbejde for:

1. At direktivet ikke står i vejen for ligestilling mellem kønnene.
2. At mødrene har fleksible muligheder for at vende tilbage til job efter orlov.
3. At lønreguleringen overlades til arbejdsmarkedets parter.

Pia Adelsteen spurgte, hvordan beskæftigelsesministeren vurderede, at det ville komme til at gå med graviditetsdirektivet.

Lone Dybkjær henviste til, at beskæftigelsesministeren sagde, hun havde sendt et supplerende materiale, som Lone Dybkjær havde bedt om, over til Europaudvalget forud for dagens møde, men det var ikke kommet. Det skulle dreje sig om en sammenligning mellem det eksisterende direktiv og direktivforslaget – og helst også om forholdet til de danske regler.

Anne Grete Holmsgaard undrede sig over, at beskæftigelsesministeren sagde, hun var imod den obligatoriske bestemmelse om 6 ugers orlov, idet der sidste gang var mange, der sagde, at man skulle arbejde for, at der blev ligestilling mellem kvinder og mænd. Det sagde beskæftigelsesministeren ikke noget om.

Hun hæftede sig desuden ved, at beskæftigelsesministeren talte om, at lønnen skal fastsættes gennem overenskomster, idet hun pegede på, at direktivet går ud på, at man går efter niveauet for sygedagpenge, hvilket er fastsat ved lov i Danmark. Derfor kunne hun ikke forstå, at beskæftigelsesministeren kæder det sammen med overenskomsterne.

Beskæftigelsesministeren svarede Pia Adelsteen, at hun forventede, det svenske formandskab ville arbejde videre med graviditetsdirektivet, men som nævnt er der stadig væk store udeståender. Vi står ikke helt alene i den sag. Beskæftigelsesministeren ønskede størst mulig fleksibilitet, idet hun mente, vi har nogle meget gode regler for barsel i Danmark.

Beskæftigelsesministeren sagde i anledning af Lone Dybkjærs kritik, at hun i hvert fald forrige tirsdag, altså i maj, havde skrevet under på et brev med svar på det pågældende spørgsmål 2, og at svaret var sendt over til Folketinget. Hun kunne selvfølgelig ikke vide, om det lå og svømmede et eller andet sted i systemet. Hun kunne kun beklage, hvis svaret ikke var kommet frem. I svaret var der en skematisk oversigt over det eksisterende graviditetsdirektiv sammenholdt med Kommissionens ændringsforslag. Beskæftigelsesministeren svarede Anne Grete Holmsgaard, at hun mente, at hvis kvinderne tvinges ind

i en ufleksibel ordning, kunne det gå ud over ligestillingen. Derfor ville regeringen fortsat slås for, at der var fleksibilitet i det endelige direktiv.

Formanden gjorde i anledning af beskæftigelsesministerens svar til Lone Dybkjær opmærksom på, at Udenrigsministeriet heller ikke havde modtaget svaret. Hvis svaret skal have nogen mening, må det foreligge før mødet i Europaudvalget. Han gik ud fra, at beskæftigelsesministeren ville erkende, at der var tale om en fejl.

Beskæftigelsesministeren lovede at tjekke op på, hvor svaret lå, så snart hun kom tilbage til ministeriet. Hun ville selvfølgelig beklage, at det ikke var kommet, men sagde, at det bestemt ikke var hensigten.

Lone Dybkjær syntes, det var meget vanskeligt at diskutere barsel, når hun ikke havde fået de oplysninger, hun havde bedt om. Hun var ikke modstander af fleksibilitet, men det måtte ikke være på bekostning af hensynet til kvinderne. Lone Dybkjær præciserede, at hun ikke alene interesserede sig for de danske kvinders situation, men for situationen for kvinderne i hele Europa. Det har også en interesse for os, idet der er tale om konkurrencevilkårene. Hvis vi har eksorbitant gode barselsvilkår sammenlignet med andre lande, står vi svagere i konkurrencen. I den forbindelse pegede Lone Dybkjær på, at når vi fik ligelønnen, var det fordi man havde ligeløn i Frankrig. Hun tilføjede, at beskæftigelsesministeren formentlig havde et mandat fra Dansk Folkeparti angående graviditetsdirektivet.

Anne Grete Holmsgaard syntes også, det var træls, at udvalget ikke havde de nævnte svar. Hun var meget usikker på, hvad Danmark vil gå efter på rådsmødet, og nævnte tre ting:

For det første fandt hun det dybt problematisk, at de 6 ugers barselorlov kunne flyttes til før fødslen, idet det ville lægge et pres på kvinder, der var i fysisk belastede job.

For det andet fandt hun det problematisk, at man blandede overenskomsterne ind i billedet, når niveauet for den økonomiske kompensation lå på sygedagpengeniveauet. Hun kunne ikke forstå, at Danmark kunne være imod, at kvinderne i Europa får den beskyttelse, som de i forvejen har i Danmark.

For det tredje mente hun, det var en forældet betragtning, at man ikke kan få fædres rettigheder ind, fordi det drejer sig om en beskyttelse af kvinderne, idet det også er en beskyttelse af kvinden, at manden kan tage en del af orloven.

Svend Auken kunne ikke forestille sig, at der var nogen i udvalget, der kunne have noget imod, at man sikrede de gravide europæiske kvinder en understøttelse, som lå på niveauet for sygedagpenge, som vi har haft det i Danmark i mange år, og spurgte, hvorfor Danmark var imod det.

Lone Dybkjær mindede om, at hun under det sidste samråd, hvor man ikke havde fået nogen gode svar, specifikt havde nævnt, at man havde begrundet de 2 ugers obligatorisk barselorlov for kvinder efter fødslen med EU-regler, hvorfor hun var blevet forbløffet over at læse, at ifølge EU-direktivet kunne de 2 ugers barsel godt tages før fødslen, hvad de ikke kan i Danmark.

Pia Adelsteen havde ikke noget imod, at kvinder i Europa som minimum får en understøttelse, som er på sygedagpengeniveau, men hun mente, det var et nationalt anliggende, hvor man lægger grænsen, og derfor mente hun faktisk ikke, den skulle stå i et EU-direktiv.

I anledning af Lone Dybkjær bemærkninger gjorde Pia Adelsteen opmærksom på, at hun endnu manglede en masse oplysninger, så Dansk Folkeparti kan ikke tage stilling til graviditetsdirektivet på nuværende tidspunkt.

Beskæftigelsesministeren beklagede endnu engang over for Lone Dybkjær, at svaret på spørgsmål 2 ikke var kommet frem, men slog fast, at det ikke på nogen måde skyldtes ond vilje.

I anledning af Anne Grete Holmsgaard bemærkninger sagde beskæftigelsesministeren, at vi ikke ønsker, at de 6 obligatoriske uger efter fødslen skal være et krav, men et tilbud. Også i andre lande er man optaget af at beholde de nationale ordninger, hvilket kan gøre det svært at finde et kompromis. Vi går ikke ind for, at man kan holde store dele af barselorloven inden fødslen.

Hun var sådan set enig med Lone Dybkjær og Anne Grete Holmsgaard i, at det er godt, hvis vi får fælles regler, som kan løfte niveauet i andre lande, men det må bare ikke gå ud over fleksibiliteten. Vi kan acceptere en understøttelse på sygedagpengeniveau, men vil bare sikre, at man også kan forhandle disse ting igennem overenskomsterne.

Beskæftigelsesministeren mente, det ville blive meget svært at få fastlagt fædres rettigheder i graviditetsdirektivet. Det har man forældreorlovsdirektivet til.

Ole Bondo Christensen, Beskæftigelsesministeriet, svarede Lone Dybkjær, at det er korrekt, at man efter direktivet kan holde de nu obligatoriske 2 ugers barsel før eller efter fødslen, men i Danmark har vi valgt at sige, at de skal holdes efter fødslen.

Lone Dybkjær opfordrede til, at man generelt på europæisk plan går ind for, at kvinderne skal tage en del af barselorloven efter fødslen af hensyn til deres helbred.

Beskæftigelsesministeren sagde, at hun ikke var uenig i, at de 2 ugers obligatorisk barsel efter fødslen var et rimeligt niveau, så hun kunne godt gå med til, at de 2 uger skal holdes efter fødslen, men i øvrigt mente hun, barselorloven bør være fleksibel og kunne aftales ved overenskomsterne. Beskæftigelsesministeren tilføjede efter yderligere meningsudveksling om sagen, at hun gerne ville give tilsagn om at arbejde for 2 ugers obligatorisk barsel efter fødslen.

Lone Dybkjær ville gerne have en sundhedsfaglig vurdering af, hvor lang den obligatoriske barselorlov efter fødslen skal være.

Anne Grete Holmsgaard ville sikre sig, at beskæftigelsesministeren kom tilbage og forelagde et egentligt forhandlingsoplæg.

Beskæftigelsesministeren bekræftede dette. Hun mødte med glæde op igen, og inden da ville man have fået svar på spørgsmål 2.

6. Lige muligheder for kvinder og mænd: aktiv og værdig alderdom

– *Vedtagelse af rådskonklusioner*

Rådsmøde 2947 – bilag 1 (samlenotat side 56)

Beskæftigelsesministeren: Punkt 6 på dagsordenen er en rådskonklusion om kvinders og mænds aktive og værdige aldring.

Jeg forelægger punktet til orientering.

Rådskonklusionen er et led i EU's løbende indsats for at vurdere implementeringen af handlingsplanen fra FN's 4. verdenskvindekonference i Beijing.

I rådskonklusionen opfordres medlemslandene og Kommissionen til at bidrage til at sikre, at der tages højde for ældre kvinders og mænds forskellige livs- og arbejdssituation og deres forskellige behov.

I rådskonklusionen er der megen fokus på særligt kvindernes muligheder og problemer, og det er et fokus, som vi kan bakke op om fra dansk side. Det er vigtigt at støtte en aktiv og værdig aldring for kvinder.

Men vi ved også, at ældre mænd kan have større problemer end kvinder med at skabe et aktivt socialt pensionsliv, og at mænd oftere end kvinder får problemer i forbindelse med f.eks. genoptræning. Det ved vi blandt andet fra en større dansk undersøgelse om "En aktiv og ligestillet alderdom".

Derfor er det ikke alene en udfordring at sikre kvinder en god aldring, men også at sørge for at skabe tilbud, der appellerer til mænd og deres behov. Det perspektiv har vi fra dansk side lagt vægt på i arbejdet med rådskonklusionen.

Fra dansk side støtter vi generelt den løbende gennemgang af landenes indsats for at leve op til målene i Beijing handlingsplanen. Det er godt, at ligestillingsperspektivet drøftes på rådsmøderne, og at situationen i landene beskrives.

Derfor agter jeg at støtte vedtagelsen af rådskonklusionen.

8. Forslag til Europa-Parlamentet og Rådets direktiv om anvendelse af princippet om ligebehandling af mænd og kvinder i selvstændige erhverv og om ophævelse af direktiv 86/613/EØF

– *Fremskridtsrapport*

KOM (2008) 0636

Rådsmøde 2947 – bilag 1 (samlenotat side 61)

KOM (2008) 0636 – bilag 1 (grundnotat af 16/1-09)

Beskæftigelsesministeren: Punkt 8 på dagsordenen er en fremskridtsrapport om Kommissionens forslag til et direktiv om anvendelse af princippet om ligebehandling af mænd og kvinder i selvstændige erhverv.

Jeg forelægger punktet til orientering.

Formålet med Kommissionens forslag er at give øget ligebehandling til barsel og social sikring for mænd og kvinder i selvstændige erhverv og deres medarbejdende ægtefæller.

Derfor foreslås det for det første at give kvinder i selvstændige erhverv og deres medarbejdende ægtefæller adgang til barselorlov på lige fod med ansatte.

For det andet foreslås det at give medarbejdende ægtefæller adgang til social sikring på et minimum svarende til det, som selvstændige erhvervsdrivende har adgang til.

I Danmark har selvstændige og medarbejdende ægtefæller allerede adgang til barsel og social sikring, og det er vurderingen, at forslaget ikke vil skabe behov for ændring af de danske regler.

Regeringen er som udgangspunkt positiv over for forslaget om at skabe gode vilkår for selvstændige og medarbejdende ægtefæller.

Det skal dog tilføjes, at der endnu er mange vigtige udeståender i forhandlingerne, der afspejler, at landenes systemer på det her område er meget forskellige.

Jeg vender tilbage til denne sag, når vi er nået længere i forhandlingerne.

Punkt 2. Rådsmøde nr. 2948 (økonomi og finans) den 9. juni 2009

Finansministeren: Sagerne forelægges Europaudvalget til orientering.

Jeg kan i øvrigt henvise til de aktuelle notater for sagernes nærmere indhold.

Jeg gør opmærksom på, at dagsordenspunkt 3a vedrørende "adfærdskodeks for erhvervsbeskatning" er taget af Økofindagsordenen, og at dagsordenspunkt 3c om "ændring af momsdirektivet vedrørende momssvig i forbindelse med import" samt dagsordenspunkt 3d vedrørende "tekniske ændringer af momsdirektivet" forventes behandlet som A-punkter.

1. Økonomisk og finansiel udvikling

a) Ajourføring vedrørende den aktuelle situation

– *Udveksling af synspunkter*

Rådsmøde 2948 – bilag 2 (side 1)

Udvalgsmødereferat:

EUU alm. del (08) – bilag 370, side 1154 (seneste behandling i EEU 30/4-09)

Finansministeren: På rådsmødet skal vi drøfte den økonomiske og finansielle udvikling med udgangspunkt i EU-Kommissionens forårsprognose for den globale økonomi, der blev offentliggjort den 4. maj.

Kommissionen forventer på verdensplan et fald i den samlede økonomiske aktivitet på omkring 1½ pct. i 2009, hvoraf det især er de industrialiserede lande, der rammes hårdest. I USA ventes en negativ vækst på 3 pct. i 2009, og i gennemsnit for EU-landene skønnes bruttonationalproduktet at falde med 4 pct. i 2009, herunder et fald på godt 3 pct. i Danmark. I 2010 ventes en vækst i verdensøkonomien på 2 pct., herunder en vækst på knap 1 pct. i USA. I EU skønnes væksten at blive svagt negativ.

Vækstudsigterne for verdensøkonomien i 2009 indebærer bl.a., at Kommissionen skønner, at ledigheden i EU og USA vil stige til omkring 9 pct. i 2009 og over 10 pct. i 2010. For så vidt angår den offentlige saldo vurderer Kommissionen, at underskuddet i EU-landene samlet set vil stige til 6 pct. af BNP i 2009, mens underskuddet i USA ventes at overstige 12 pct. af BNP i 2009.

Kommissionens prognose ligger i store træk på linje med andre internationale organisationer, f.eks. OECD's, vurderinger. Kommissionen noterer, at selv om prognosen peger på en markant recession i år, har der de seneste måneder globalt været indikatorer, der viser tegn på bedring af økonomien, blandt andet har aktiemarkederne udviklet sig positivt de sidste par måneder.

Jeg forventer en drøftelse af den økonomiske situation, og at der vil være bred enighed blandt EU-landene om at undgå yderligere forringelser af de offentlige budgetter, og at det i det fremadrettede arbejde er vigtigt at stabilisere forvent-

ningsdannelsen hos forbrugere og virksomheder og udgå svigtende tillid til finanspolitikken.

b) Internationale regnskabsstandarder

– *Udveksling af synspunkter*

Rådsmøde 2948 – bilag 2 (side 6)

Finansministeren: De internationale regnskabsstandarder, der anvendes i EU, udarbejdes af IASB, som er en privat og uafhængig organisation. Standarderne skal – efter godkendelse i EU – anvendes af alle børsnoterede virksomheder i EU ved udarbejdelse af deres koncernregnskab. Udover EU-landene anvendes de internationale regnskabsstandarder i over 70 andre lande.

Regnskabsstandarderne udarbejdes i meget stor udstrækning i samarbejde med den amerikanske udsteder af regnskabsregler. Målet er at opnå globale regnskabsstandarder, der understøtter transparens og derved en mere hensigtsmæssig allokering af kapital samt begrænser administrative byrder i virksomhederne.

Den finansielle krise har afdækket et behov for ændringer i regnskabsreglerne for finansielle instrumenter.

Den amerikanske udsteder af regnskabsregler har på den baggrund i april 2009 justeret sine regler. Ændringerne går kort fortalt ud på, at de værdiforringelser af aktiver, f.eks. et lån, der ikke skyldes at låntager har svært ved at betale, men derimod at markedet for den type aktiver er blevet illikvidt, ikke skal fremgå af resultatopgørelsen, men fradrages direkte i egenkapitalen.

Formanden bad finansministeren forklare dette.

Finansministeren: De amerikanske regler blev ændret i foråret 2009 og bevirker, at tab på visse værdipapirer som følge af fald i markedernes likviditet ikke påvirker resultatopgørelsen. Efter ændringen vil nedskrivning i disse aktiver opdeles efter, om det er a) et kredittab, som indregnes som et tab i resultatopgørelsen, eller b) andre tab, f.eks. likviditetstab og tab forårsaget af et generelt fald i markedsprisen på de pågældende værdipapirer, som så fradrages direkte i egenkapitalen. Forskellen mellem behandlingen af de to tab begrundes med, at likviditetstab og tab som følge af generelle fald i markedspriserne i højre grad kan forventes genindvundet, når markedet vender. Problemstillingen har været særlig aktuell i det seneste år, hvor dagsværdierne af visse værdipapirer blev reduceret, som følge af at den finansielle krise har bevirket, at der ikke var købere i markedet. Efter de internationale regnskabsstandarder har virksomhederne i sådanne tilfælde skulle indregne tabet på værdipapirer, herunder likviditetstab, i resultatopgørelsen, selv om virksomhederne beholdt de pågældende papirer og ikke havde salg for øje.

Formanden sagde, at nu var det forståeligt. Formanden tilføjede, at som det blev forklaret, var det et meget fornuftigt kontracyklisk forslag.

Finansministeren: Hvis jeg lige må fortsætte lidt med forklaringen. For finansielle institutioner, f.eks. banker, kan prisfald på aktiver reducere værdierne betydeligt. Dertil kommer, at bankerne er underlagt kapitalkrav for at beskytte indskydere, aktionærer m.v. Når risici stiger, øges kravet til kapital i banken, og hvis banken ikke kan rejse ny kapital, må den i stedet nedbringe sine balancer for at overholde det lovpligtige solenskrav. Resultatet heraf kan være, at bankerne må sælge aktiver i et faldende marked. Det reducerer priserne og dermed værdien af aktiverne på balancerne yderligere. Kombinationen af anvendelsen af dagsværdier og kapitalkrav kan på denne måde skabe nedadgående prisspiraler i dårlige tider og opadgående prisspiraler i gode tider.

Regeringen bakker op om, at IASB snarest ændrer de internationale regnskabsstandarder analogt med den ændring, der er gennemført i de amerikanske regler.

Regeringen støtter også den grundlæggende revision for at forbedre regnskabsreglerne for finansielle instrumenter. Vi støtter, at der arbejdes frem mod globale regnskabsstandarder af høj kvalitet, herunder at standarderne muliggør retvisende regnskaber der ikke virker konjunkturforstærkende.

På det kommende Økofin forventer jeg, at IASB vil redegøre for sine holdninger til mulige ændringer i regnskabsreglerne, samt at der vil være en udveksling af synspunkter herom.

Per Clausen forstod på finansministeren, at det, der er på dagsordenen i EU, er konsolidering og sikring af de offentlige finansers holdbarhed på længere sigt. Han spurgte, om finansministeren efter de tal, der var kommet dagen før om faldet i beskæftigelsen, virkelig var enig heri. Han syntes, situationen kaldte på andre handlinger.

Svend Auken bad finansministeren være mere realistisk og lade være med at tale om, at vi har nået bunden og er på vej op. Han mente, man ikke kunne nøjes med at se på aktiekurserne, men også burde tage hensyn til de mennesker, der mister deres job, og til de unge, som ikke kan få noget job.

Han mindede om, at der er gået 57.000 arbejdspladser tabt i Danmark i 1. kvartal i år, og at der forsvinder dobbelt så mange jobs, som der bliver arbejdsløse. Man må desværre forvente en forværring af situationen i Europa i 2009 og 2010. Svend Auken mente, det var vigtigt, at man ikke over for befolkningen lader som om "her går det godt, fru kammerherreinde".

Finansministeren sagde i svaret til Per Clausen, at der er tre grupper af lande i EU: En gruppe af lande – herunder Danmark, Sverige, Finland og Tyskland – som lempet finanspolitikken i 2009 og 2010, fordi de har økonomisk mulighed for det. En anden gruppe af lande – bl.a. Frankrig og England – har annonceret, at de er nødt til at stamme finanserne i 2010. Den tredje gruppe af lande – f.eks. Irland og nogle af de baltiske lande – har brug for at lempe finanspolitikken, men er i en klemme og er derfor nødt til at stamme til næste år. Bekymringen hos de lande, der er nødt til at stamme, er, at rentespændet kan blive for stort og derfor vil modvirke en tilbagevenden til en fremadskridende økonomi. For så vidt angår Danmark foretager vi løbende vurderinger

af, hvad der er mulighed for og behov for. Vi har gennemført en lang række lempelser af finanspolitikken, og vi er i øjeblikket i gang med kommuneforhandlinger, hvor vi skal drøfte kommunernes økonomi for 2010. Regeringen skal til efteråret fremlægge et finanslovsforslag, så vi vil løbende overveje situationen. Mens en række lande i Europa har begrænsede muligheder, er vi privilegeret ved, at vores økonomiske muligheder tillader os at lempe finanspolitikken.

I anledning af Svend Auken bemærkninger sagde finansministeren, at han var enig i, at vi ikke skal tegne et rosenrødt billede af situationen. Vi skal være realistiske i vore forudsigelser. Vi får det reelle problem, at selv efter at krisen er fladet ud, vil der være et stort efterslæb for så vidt angår ledigheden, som først vil begynde at vise en nedadgående tendens et godt stykke tid efter at økonomien er kommet i gang igen. I den økonomiske redegørelse, som kom for et par uger siden, stilles et scenarie op, hvor arbejdsløsheden når op på 5 pct. Også her er vi begunstigede af, at vi har et godt udgangspunkt. I Sverige taler man om en ledighed på 12 pct., mens den i Spanien er på 17-18 pct., og ungdomsledigheden er på 30 pct. Derfor ville finansministeren ikke på nogen måde forfalde til at bagatellisere den krise, Europa står i. Der er stadig væk en risiko i den internationale økonomi, og hvis en stor bank et eller andet sted gik konkurs, ville det hurtigt sprede sig til en lang række lande. Vi skal ikke mentalt indstille os på, at krisen er overstået, for det er den langtfra.

Det er da stærkt bekymrende, hvad Svend Auken refererer om, at vi mister dobbelt så mange arbejdspladser som stigningen i ledigheden viser, for hvis folk i stigende omfang går på efterløn eller forlader arbejdsmarkedet, sidder vi med et problem, når krisen er overstået. Nu drejer det sig om at komme så skånsomt igennem krisen som muligt. Når krisen så er overstået, må vi tage fat på de problemer, det nævnte fænomen rejser. Vi har lempet finanspolitikken fra et overskud på 60 mia. kr. i 2008 til et underskud på 60 mia. kr. i år, men hvis krisen trækker ud, vil vi sidde med et strukturelt problem. Skattereformen dækker 40 pct. af de indgreb, vi har foretaget, mens de øvrige indgreb – som renoveringspulje og fremskyndede offentlige investeringer – er midlertidige. Finansministeren ville ikke foregøgle nogen, at det er nogen nem situation, for det er det ikke. Det er noget, vi må kæmpe med i den kommende tid.

Per Clausen forstod, at EU's finansministre nu skulle mødes og konstatere, at en række EU-lande i hvert fald i 2010 vil føre en økonomisk politik, der vil øge arbejdsløsheden, og spurgte, hvor EU's aktive indsats for at modvirke krisen bliver af.

Finansministeren sagde, at grunden til, at nogle af landene var nødt til at stramme finanserne, er, at hvis rentespændet bliver for stort, går det ud over beskæftigelsen, og så får vi mange år fremover en stor ledighed. Han mente, de fleste finansministre i Europa gerne ville kunne skrive en check – og så var krisen løst.

2. Forberedelse af Det Europæiske Rådsmøde den 18. og 19. juni 2009

a) Europæisk finansiel tilsynsramme – opfølgning på De Larosièrerapporten

– Rådskonklusioner

KOM (2009) 0252

Rådsmøde 2948 – bilag 2 (side 11)

Finansministeren: Kommissionen fremlagde forud for DER i marts en plan for en lang række initiativer om reform af finansiel regulering og tilsyn, bl.a. baseret på de Larosièrerapportens anbefalinger fra februar.

Et væsentligt initiativ i de Larosièrerapporten er en reform af den europæiske finansielle tilsynsstruktur, og Kommissionen har den 27. maj fremlagt en meddelelse med et sådant udspil, ligeledes baseret på rapportens anbefaling.

Der er to hovedelementer i forslaget. Det ene er oprettelsen af et overordnet overvågningsorgan, som på baggrund af den overordnede økonomiske udvikling skal overvåge og advare om mulige risici for det finansielle system på tværs af EU. Det andet er etableringen af et europæisk tilsynssystem, baseret på tre nye EU-tilsynsmyndigheder, der får visse styrkede beføjelser i forhold til det, vi kender i dag.

Jeg forventer, at der på Økofin især vil være en drøftelse af de nærmere beføjelser for de foreslåede tilsynsmyndigheder og de juridiske rammer for forslaget. På den ene side er der behov for at styrke tilsynssamarbejdet i EU. På den anden side skal der sikres tilstrækkelig fleksibilitet i forhold til nationale forskelle, så sådanne hensyn ikke risikerer at mindske den finansielle stabilitet. Desuden skal det sikres, at tilsynsmæssige beslutninger, der har statsfinansielle konsekvenser i forbindelse med eventuelle indgreb over for konkrete finansielle institutioner, fortsat er forankret nationalt.

På baggrund af drøftelsen forventer jeg, at Økofin drager rådskonklusioner om de overordnede rammer for de to hovedelementer i forslaget og den videre proces for de konkrete forslag.

Lone Dybkjær spurgte, hvordan Larosièrerapporten hænger sammen med det indspil, den danske regering har fremsendt til Rådet og Kommissionen angående den fremtidige struktur på de finansielle markeder og tilsynsmyndigheder.

Svend Auken var glad for, at Danmark utvetydigt støtter Larosièrerapporten, idet det er meget vigtigt, at uansvarligheden i banksektoren ikke gentager sig. Han opfordrede til, at det danske indspil bliver fulgt op af aktiv handling, idet han henviste til, at økonomi- og erhvervsministeren havde fortalt udvalget, at hun ikke havde gjort andet end at fremsende et brev.

Finansministeren sagde i svaret til Lone Dybkjær, at vi fra dansk side i Økofinssammenhæng vil arbejde for en mere omfattende regulering af den finansielle sektor, herunder ikke mindst kapital- og hedgefonde, og det har vi gjort i alle sammenhænge.

Finansministeren svarede Svend Auken, at vi tager det alvorligt, at nogle af de nye finansielle redskaber har vist sig at forstærke krisen.

Lone Dybkjær præciserede, at hun helt konkret havde spurgt til, hvordan de forslag, der ligger i det danske indspil vedrørende tilsynsmyndigheder, forholder sig til Larosièrerapporten.

Finansministeren mente, at Larosièrerapporten lå på linje med det danske indspil.

Formanden sagde, at det er vigtigt, at Danmark i forhandlingerne om Larosièrerapporten arbejder for at få nye regler, så virksomheder får mulighed for sunde investeringer, i stedet for at nogle kreative typer sidder og finder på smarte instrumenter og skattefiduser. Finansministeren ville have opbakning i Europaudvalget, hvis Danmark går aktivt ind for tilsyn med de finansielle markeder.

Finansministeren erklærede sig enig i formandens synspunkter.

b) Status for implementering af den europæisk økonomiske genopretningsplan (EERP)

– *Rapport til det Europæiske Råd*

KOM (2008) 0800

Rådsmøde 2948 – bilag 1 (samlenotat side 3)

c) Status for implementering af bankpakker

– *Rapport til det Europæiske Råd*

Rådsmøde 2948 – bilag 1 (samlenotat side 3)

Finansministeren: Økofin skal aflægge rapport til Det Europæiske Råd om gennemførelsen af den økonomiske genopretningsplan. Planen blev vedtaget i december sidste år og evalueret i forbindelse med forårstopmødet, hvor vi konkluderede, at der var gjort tilfredsstillende fremskridt med gennemførelsen af planen, herunder aftalen om en finanspolitisk ekspansion på 1,5 pct. af EU's BNP, herunder 1,2 pct. af BNP i landene.

Hvad angår den samlede finanspolitiske stimulans af økonomien er vurderingen nu, at den bliver væsentligt større end lagt til grund i planen. De offentlige finanser ventes således forringet med omkring 5 pct. af BNP samlet i 2009 og 2010. Det skyldes dels de automatiske udgiftsstigninger og indtægtsfald, dels væsentlige aktive finanspolitiske lempelser.

EU-landenes aktive lempelser udgør i gennemsnit ca. 1 pct. af BNP alene i 2009. Der er dog store forskelle på tværs af landene, som afspejler deres respektive

råderum og udfordringer. Nogle lande fører en tilbageholdende finanspolitik og konsoliderer næste år eller allerede i år i lyset af kraftigt svækkede finanser og høje rentespænd.

Danmark lemper finanspolitikken med ca. 1½ pct. af BNP i 2009 – målt ved de såkaldte provenuvirkninger – og skønnes at lempe med yderligere 1 pct. i 2010 på baggrund af de beslutninger, der er taget. Danmark er dermed – sammen med f.eks. Sverige, Finland og Tyskland – blandt de lande, der aktuelt har planlagt de største aktive lempelser i 2009 og 2010. Dertil kommer en meget stor stabilisering af aktiviteten gennem de automatiske stabilisatorer. Vores offentlige saldo ventes svækket med ca. 7 pct. af BNP i alt i 2009 og 2010.

Økofins rapport til Det Europæiske Råd ventes på den baggrund at konkludere, at EU-landene fuldt ud har levet op til de finanspolitiske aftaler i genopretningsplanen. Den fælles vurdering er – som jeg nævnte før – at der ikke er grundlag for yderligere aktive finanspolitiske lempelser, og at fokus bør skifte til konsolidering. EU-landene vil således – i overensstemmelse med stabilitets- og vækstpagten – sikre implementering af en samlet strategi med en balance mellem dels behovet for at stabilisere økonomien og dels målet om at sikre offentlige finanser, som er strukturelt sunde og holdbare på lang sigt.

Rapporten gennemgår derfor også den strukturpolitiske profil af landenes krisetiltag. Selv om det er for tidligt at vurdere varigheden og effekterne af landenes tiltag endeligt, er konklusionen i rapporten, at tiltagene indtil videre generelt har understøttet de enkelte landes langsigtede reformdagsorden i de nationale reformprogrammer og ikke svækker landenes strukturelle økonomiske rammer.

Det gælder f.eks. det danske fokus på at sænke marginals-katten for arbejdsindkomst, der både stimulerer økonomien på kort sigt og stimulerer arbejdsudbuddet på længere sigt i overensstemmelse med det danske nationale reformprogram.

Økofin vil også få forelagt en status på de finansielle redningspakker, som de fleste lande har iværksat. Der er ingen tvivl om, at de finansielle hjælpepakker har været afgørende for at undgå et sammenbrud i den finansielle sektor, og at der er en gradvis forbedring af det finansielle klima undervejs, uden at forholdene dog er normaliserede endnu.

Nogle lande har erfaret, at de finansielle institutioner generelt har afholdt sig fra at benytte bankpakkerne bl.a. på grund af prissætningen af dem. Det er muligt, at der vil være en drøftelse af muligheden for en marginal justering af Kommissionens og ECB's retningslinjer herfor.

Kim Mortensen tog udgangspunkt i finansministerens bemærkninger om, at der generelt har været blandede erfaringer med bankernes deltagelse i bankpakkerne, og spurgte, hvordan erfaringerne er i Danmark, idet han mente, vi også i Danmark har problemer med at få bankerne til at yde erhvervslivet kreditter.

Der står i samlenotatet, at "visse lande" anfører, at de finansielle virksomheder ikke i tilstrækkeligt omfang bruger bankpakkerne, og derfor vil have æn-

dret vilkårene. Han spurgte, hvilke lande det drejer sig om, og om Danmark er med blandt disse lande.

Finansministeren nævnte, at forligskredsen bag bankpakke 2 skulle mødes samme eftermiddag for at evaluere de spørgsmål, der var. Vi kan se, at bankpakkerne har stabiliseret de finansielle systemer, men vi hører alle sammen om, at sunde virksomheder ikke kan få finansieret kreditter, og der er også vanskeligheder ved at opnå eksportkreditstøtte.

Han svarede Kim Mortensen, at det specielt er i Sverige og Italien, der konkret har problemer med at få banker til at benytte mulighederne i bankpakkerne. I den rapport, som nu bliver fremlagt for Økofinrådet, bliver der peget på nogle konkrete uensigtsmæssigheder i ECB's retningslinjer, og man anbefaler en ændret prissætning af statsgarantierne for gælden og en ordning, som ikke giver så store incitamenter til kortsigtet finansiering.

Per Clausen så frem til, at der kommer et udspil fra forligsparterne bag bankpakken på et eller andet tidspunkt, hvor man vil prøve at få den til at virke.

d) Finansiering inden for en global klimaafale

– *Rådskonklusioner*

KOM (2009) 0039

Rådsmøde 2948 – bilag 3 (samlenotat side 2)

KOM (2009) 0039 – bilag 1 (grundnotat af 24/2-09)

KOM (2009) 0039 – svar på spørgsmål 1 (om finansieringsmekanismer)

Udvalgsrådsreferat:

EUU alm. del (08) – bilag 302, side 868 (seneste behandling i EEU 27/2-09)

Finansministeren: Der ventes vedtaget et sæt rådskonklusioner om international finansiering i en global klimaafale. Konklusionsudkastet fokuserer primært på, hvordan international finansiering til reduktionsindsatser anvendes effektivt og derved fører til mærkbar nedbringelse af udledninger i udviklingslandene.

Konklusionerne lægger op til, at den internationale finansiering skal skaleres op over tid i takt med ambitionerne i udviklingslandenes reduktionsindsatser. Finansieringen til udviklingslandenes reduktionsindsatser skal forankres i bredt dækkende low-carbon udviklingsstrategier med etablering af en passende international mekanisme til at gennemgå, vurdere og verificere disse strategier. En betydelig gearing af international finansiering i form af selvstændige indsatser i udviklingslandene er essentiel.

Reduktionsindsatser bør registreres, og der er behov for et system til at måle, rapportere og verificere reduktionsindsatser såvel som international finansiering hertil.

Den eksisterende projektbaserede CDM-mekanisme bør reformeres for at sikre miljømæssig integritet og bør i stigende grad forbeholdes de fattigste lande. Mere avancerede udviklingslande bør gradvist overgå til nye sektorbaserede mekanismer, der giver mulighed for et eget bidrag i reduktionsindsatsen samtidig med støtte via international karbonhandel.

Videre fremgår, at international finansiering til klimatilpasning bør målrettes fattige og sårbare lande og overvejende må forventes at komme fra offentlige midler.

Implementeringen af international klimafinansiering bør i videst muligt omfang bygge på eksisterende og reformerede institutionelle strukturer.

Der lægges op til, at alle lande bortset fra de fattigste bør bidrage til den internationale finansiering, hvor de primære principper for finansieringsbidragene bør være betalingsevne og udledningsniveau. EU bekræfter, at man er klar til at bidrage med sin rimelige andel af international finansiering.

Der synes overordnet at være enighed om langt de fleste elementer i konklusionsudkastet, som er et godt afsæt for konkretisering af EU's holdning til klimafinansiering. Men der er et væsentligt udestående vedrørende principper for byrdefordeling, hvor ét medlemsland ikke indtil videre har ønsket at tilslutte sig et princip om, at byrdefordelingen bør basere sig på en kombination af betalingsevne – repræsenteret ved BNP pr. indbygger – og ansvar – CO₂-udledninger pr. indbygger.

Fra dansk side lægges stor vægt på, at Økofin kan vedtage konklusioner om klimafinansiering forud for Det Europæiske Råd.

Fra dansk side støttes udkastet til rådskonklusioner inklusiv de nævnte principper for byrdefordeling.

Per Clausen forstod, at man på rådsmødet ville koncentrere sig om at sikre, at midlerne anvendes effektivt i udviklingslandene, og fastlægge nogle principper for tilvejebringelse af midlerne. Han mente, man i stedet for burde bruge tiden på, hvordan man skulle fremskaffe pengene. Det er vigtigt, idet klima- og energiministeren i forbindelse med et NGO-møde i København udtalte, at det var meget vigtigt, at der kom klare tilsagn fra de rige lande om konkrete beløb. Man taler om, at EU vil yde sin rimelige andel af finansieringen af klimaindsatsen i udviklingslandene. På den baggrund spurgte Per Clausen, hvornår finansministeren troede, EU ville være klar til at komme med et bud på, hvad man betragter som en rimelig andel, idet han gik ud fra, at det skulle ske inden december.

Anne Grete Holmsgaard bemærkede, at der i udkastet til konklusioner hverken stod, at det skulle være nye og additionelle midler, eller at det skulle være forudsigtelig finansiering, således som der stod i det dokument, EU-landene havde underskrevet på Bali i december 2007. På den baggrund spurgte hun, hvad Danmark har gjort for, at det kom til at stå i konklusionerne.

Der står heller ikke en bønne om beløbets størrelse. Der står end ikke, at det bør være en betydelig finansiel bistand. Har Danmark arbejdet for, at det kom

til at stå der, og har vi internt arbejdet for, at der rent faktisk blev sat tal på nu? Hun pointerede, at klimaaftalen ikke bliver til noget i den virkelige verden, hvis der ikke kommer et klart signal fra EU om, at man er villig til at smide penge på bordet.

Anne Grete Holmsgaard mente, der var ved at ske et interessant og lidt ildevarslende skred i positionerne, idet man nu taler om, at alle bortset fra de allerfattigste ulande skal bidrage. Hun pegede endvidere på, at det tilsyneladende kun er ulandene, der skal lave low carbon strategier, og spurgte, om Danmark er enig i, at det ikke også skal gælde ilandene.

Næsten alle lande – bortset fra Polen – er enige om, at det skal være en finansiering, der baserer sig på BNP og omfanget af udslip. Det syntes hun var rigtigt positivt.

Kim Mortensen mindede om, at den daværende statsminister forud for topmødet sagde noget af det, som Anne Grete Holmsgaard pegede på, nemlig at der skulle være tale om nye og additionelle midler, således som man var enige om på miljørådsmødet, men det er ikke repeteret i det foreliggende udkast til rådskonklusioner. Derfor spurgte han, hvorfor Danmark ikke har sørget for, at det kom med her. Som minimum vil det være afgørende for Socialdemokraterne, at finansministeren giver tilsagn om, at man vil gøre det til en betingelse for, at Danmark kan være med til konklusionerne.

Lone Dybkjær var dækket ind af det, Anne Grete Holmsgaard og Kim Mortensen havde sagt.

Svend Auken betegnede det som en spand koldt vand at læse udkastet til rådskonklusioner, hvor man bare siger, at hvis man i øvrigt i verden kan blive enige om at skaffe flere penge, vil vi betale vores del. Han mindede om, at den daværende statsministers og klima- og energiministerens holdning var, at det var på junitopmødet, man skulle lægge ud med konkrete beløb og vise et lederskab, men med dette oplæg fra økofinrådsmødet sker det formentlig ikke nu. De nye meldinger går ud på, at det ikke bare er de industrialiserede lande, men også udviklingslande som Kina og Indien, der skal bidrage. Svend Auken nævnte, at Kina har foreslået, at vi skal sætte ½ procent af BNP af til at nedbringe udslippet af CO₂. Han mente ikke, der kommer noget resultat af klimatopmødet i København, hvis ikke EU spiller ud med et nogenlunde dristigt udspil.

Det er tilfredsstillende, hvis man kan få alle lande til at gå med til fælles konklusioner. Svend Auken mindede om, at et af amerikanernes kritikpunkter netop er, at EU ikke har lagt penge på bordet. I øjeblikket sidder man og forhandler i Bonn om et papir vedrørende klima, hvor finansiering spiller en meget stor rolle. På denne baggrund vil Socialdemokraternes råd være, at finansministeren skal sige, at dette åbenbart er, hvad man kan blive enige om på nuværende tidspunkt, men det er bestemt ikke tilfredsstillende.

Finansministeren fremhævede, at da Danmark har værtskabet for klimakonferencen, er vores rolle at være forhandlingsleder, idet det er os, der skal skabe rammerne for, at vi kan opnå enighed i København senere på året.

Derfor skal vi træde varsomt og ikke lægge os i vejen for, at mødet i København kan slutte med et tilfredsstillende resultat. Vi skal derfor ikke fremlægge forslag, som kun støttes af et begrænset mindretal, hvis det har den konsekvens, at det støder andre fra os. Når Økofin mødes på tirsdag, er det ikke for at udskrive en check, for det finder de fleste EU-lande taktisk uklogt. Vi må ikke adskille finansieringen fra effekten. Finansministrene er også repræsentanter for skatteyderne. Det var derfor finansministerens overordnede indstilling, at vi skal prøve at skabe rammerne for, at vi kan opnå enighed. Det gør vi bedst ved at være formidler og ved at søge at samle trådene både for så vidt angår finansieringen og for så vidt angår det, vi gerne vil opnå. Penge, der ikke anvendes effektivt, vil ikke bidrage til det endelige mål, nemlig at imødegå klimaforandringer. Derfor skal der være en mekanisme, der sikrer, at pengene anvendes effektivt og fører til en markant nedbringelse af udledningen.

Der er nogen usikkerhed om, hvad der egentlig forstås ved additionelle midler. Vi har den rolle, at Danmark skal formidle et resultat. Der er jo et loft over udledningerne fra de industrialiserede lande. Der er derfor, vi interesserer os for, hvilke strategier der skal være for udviklingslandene.

Formanden foreslog, at man i det følgende nøjedes med at markere partiernes synspunkter på klimaet og vender tilbage til temaet på et senere tidspunkt, eventuelt ved at fælles samråd med finansministeren og klima- og energiministeren. Han syntes, der var betydelig afstand mellem finansministerens synspunkter og det, som en lang række partier, som hidtil har bakket op om regeringen klimapolitik, føler. Han kunne forstå, at finansministeren mente, det var en taktisk brøler, at klima- og energiministeren fik det med nye og additionelle midler ind i beslutningen i marts.

Per Clausen forstod finansministeren sådan, at det er slut med, at Danmark presser på for at få et godt resultat; nu presser vi kun på for at få et resultat, fordi det skal se pænt ud, når der tages billeder. Regeringen har også opgivet at gå foran og ønsker af taktiske grunde ikke, at vi kommer med konkrete beløb. Han var helt enig i, at man også skal se på, hvordan pengene bruges, så de giver effekt, men spurgte, hvordan regeringen forestiller sig, at EU's nuværende taktik skulle gavne mulighederne for at få et resultat, og hvordan det med at opgive de additionelle midler skulle gavne forhandlingerne med f.eks. de store udviklingslande.

Anne Grete Holmsgaard syntes, den nye finansminister havde droslet ambitionsniveauet ned og endda talte om, at nye og additionelle midler var et uklart begreb. Hun mente ikke, det var en pind uklart, men betød supplerende midler udover ulandsbistanden. Hun mente i øvrigt ikke, at finansministrene år for år skulle kunne beslutte, om der nu var råd til disse midler. Hun forstod, at Danmark ikke har gjort noget for at få disse formuleringer med i teksten. Hun forstod ligeledes, at Danmark heller ikke har kæmpet for, at der skulle synlige penge af betydelig størrelse på bordet, og at Danmark rolle nu er formidlers. Det er der ikke meget lederskab i.

Kim Mortensen ville gerne have et tilsagn om, at regeringen – uanset dens taktiske overvejelser – ikke havde ændret sin klimapolitik.

Finansministeren sagde, at når han lyttede til Anne Grete Holmsgaard, lød det, som om det var ulandsbistand, man diskuterede. Han havde forstået det på den måde, at det drejede sig om at forbedre klimaet. Han ville ikke skjule, at der var betydelig uenighed mellem EU-landene, og mente, at hvis man får vedtaget de nævnte retningslinjer, vil det være et kæmpe fremskridt. EU arbejder klart på verdensplan for at være i spidsen af processen. Vi arbejder naturligvis fra dansk side på, at aftalen bliver så god som mulig, men vi har altså også den rolle, at vi skal sikre et resultat. Finansministeren ville betragte det som en ulykke, hvis vi stod med de rigtige meninger, men uden resultat i København.

Han sagde, at hans spidskompetence var at være finansminister, og at han derfor havde det hensyn at tage til skatteyderne, at pengene fremmer det formål, vi har i klimapolitikken. Han mente, man tog fejl, hvis man troede, at bare man skrev en check, ville aftalen i København være i hus. Vi skal naturligvis bidrage med økonomiske midler.

Formanden gentog, at han ville prøve at etablere et samråd med klima- og energiministeren og finansministeren på et senere tidspunkt, hvor man ville prøve at skabe konsensus, idet det er klart, at der er tale om en afvejning mellem at få et godt resultat og at indtage den formidlerrolle, finansministeren beskriver.

3. Skat

Udg. a) (evt.) Adfærdskodeks for erhvervsbeskatning
– *Fremskridtsrapport/Rådskonklusioner*

Finansministeren oplyste, at punktet var taget af dagsordenen.

b) God regeringsførelse på skatteområdet

– *Rådskonklusioner*

KOM (2009) 0201

Rådsmøde 2948 – bilag 3 (samlenotat side 6)

Udvalgmødereferater:

EUU alm. del (08) – bilag 370, side 1160 (seneste behandling i EUU 30/4-09)

EUU alm. del (072) – bilag 289, side 799 (behandlet i EUU 9/5-08)

Finansministeren: Økofin ventes at vedtage rådskonklusioner om god regeringsførelse på skatteområdet på baggrund af en meddelelse herom fra Kommissionen, som blev drøftet indledningsvist på økofinmødet den 5. maj.

Rådskonklusionerne ventes at fremhæve betydningen af øget gennemsigtighed, informationsudveksling og fair skattekonkurrence og omfatte tiltag både inden for EU og i forhold til EU's aftaler med tredjelande.

Rådskonklusionerne ventes at lægge vægt på øget international opbakning til at fremme administrativt samarbejde og gensidig bistand, således at et land ikke længere – med den begrundelse, at oplysningerne skal indhentes i et finansielt institut, altså er underlagt bankhemmelighed, eller at landet ikke selv har brug for oplysningerne til egne beskatningsformål – kan afvise at sende oplysninger til et andet land efter anmodning.

Økofin ventes desuden at anmode Kommissionen om hurtigt at færdiggøre forhandlingerne med Liechtenstein om en antisvigsaftale.

Økofin ventes herudover at støtte Kommissionens opfordring om at fremskynde arbejdet med tre direktivforslag om administrativt samarbejde og informationsudveksling inden for EU. Det drejer sig om bistandsdirektivet, inddrivelsesdirektivet og rentebeskatningsdirektivet.

Rådskonklusionerne forventes endvidere at opfordre Kommissionen til at indlede konsultationer med Schweiz, Liechtenstein, Andorra, Monaco og San Marino med henblik på at forbedre deres rentebeskatningsaftaler med EU.

Der ventes ligeledes en omtale af spørgsmålet om en afvikling af rentebeskatningsdirektivets overgangsregler, som indebærer, at Østrig, Luxembourg og Belgien skal skifte fra kildeskat til automatisk informationsudveksling. En forudsætning for ophør af overgangsperioden er, at EU har indgået aftaler med de fem førnævnte tredjelande om informationsudveksling på anmodning.

Regeringen støtter de ventede rådskonklusioner og intensivering af arbejdet for at bekæmpe skattesvig, som er et vigtigt skridt i den rigtige retning.

Regeringen lægger vægt på, at arbejdet med revision af rentebeskatningsdirektivet, som bl.a. indebærer en udvidelse af direktivets anvendelsesområde, fremskyndes.

Regeringen lægger desuden vægt på, at tiden er inde til at bringe rentebeskatningsdirektivets overgangsperiode til ophør, så alle medlemslande går over til automatisk udveksling af oplysninger.

Det er i den forbindelse vigtigt, at spørgsmålet om overgangsperiodens ophør ikke knyttes til revision af rentebeskatningsdirektivet, idet overgangsperioden kan bringes til ophør uden ændring af direktivet. Indgåelse af antisvigsaftaler med Liechtenstein, Schweiz, Andorra, Monaco og San Marino, som indebærer informationsudveksling på anmodning, er en tilstrækkelig forudsætning for, at overgangsperioden ophører.

c) (evt.) Ændring af momsdirektivet vedr. momssvig i forbindelse med import

– *Politisk enighed*

KOM (2008) 0805

Rådsmøde 2948 – bilag 2 (side 15)

KOM (2008) 0805 – bilag 2 (grundnotat af 20/1-09)

KOM (2008) 0805 – bilag 3 (supplerende grundnotat af 9/3-09)

Finansministeren oplyste, at punktet forventes behandlet som et A-punkt.

d) (evt.) Tekniske ændringer af momsdirektivet

– *Politisk enighed*

KOM (2007) 0677

Rådsmøde 2948 – bilag 1 (samlenotat side 3)

KOM (2007) 0677 – bilag 1 (grundnotat af 12/12-07)

Finansministeren oplyste, at punktet forventes behandlet som et A-punkt.

5. Siden sidst:

– *Direktivforslag vedrørende alternative investeringsfonde*

KOM (2009) 0207

KOM (2009) 0207 – bilag 1 (Poul Nyrup's brev til Barroso vedr. direktivforslaget)

KOM (2009) 0207 – bilag 3 (skema vedr. kapital og hedgefonde)

KOM (2009) 0207 – bilag 4 (grundnotat af 29/5-09)

KOM (2009) 0207 – spørgsmål 1 (af 25/5-09 om den amerikanske regerings initiativer)

KOM (2009) 0207 – spørgsmål 2 (af 25/5-09 om ministerens kommentater til brev fra Poul Nyrup til Barroso)

KOM (2009) 0207 – samrådsspørgsmål A (om det danske indspil i forhold til Kommissionens forslag)

EUU alm. del (08) – svar på spørgsmål 42 (om fremsendelse af det danske indspil til EU)

EU-note (08) – E 49 (notat af 19/5-09)

Udvalgsmødereferat:

EUU alm. del (08) – bilag 370, side 1165 (behandling i EUU 30/4-09)

Udvalgsmødereferatet fra samrådet med økonomi- og erhvervsministeren den 20. maj 2009 foreligger endnu ikke.

Finansministeren: Jeg vil kort orientere om et grundnotat oversendt til udvalget den 29. maj om Kommissionens direktivforslag vedrørende regulering

af alternative investeringsfonde – herunder kapital- og hedgefonde, som jeg ved, udvalget interesserer sig for. Udvalget har den 20. maj drøftet forslaget med økonomi- og erhvervsministeren.

Jeg forventer, at forhandlingerne om forslaget iværksættes i løbet af efteråret 2009, og der vil fra dansk side blive arbejdet for at fremme de holdninger, som fremgår af det danske indspil.

Jeg vender derfor tilbage til sagen, når det videre forløb er fastlagt og forslaget tages op på Økofin.

FO Punkt 3. Rådsmøde nr. 2949 (transport, telekommunikation og energi) den 11.-12. juni 2009

Dagsordenspunkt 1-8 hører under Transportministeriets ressort og blev forelagt af transportministeren.

Dagsordenspunkt 9 hører under Videnskabsministeriets ressort og blev forelagt af videnskabsministeren, som også forelagde et punkt under dagsordens punkt 14, eventuelt.

Dagsordenspunkt 10-13 hører under Klima- og Energiministeriets ressort og blev forelagt af transportministeren.

Transportdelen

Transportministeren: Jeg skal hermed forelægge transportdelen af dagsordenen for rådsmødet den 11. juni 2009.

Jeg vil i alt forelægge syv sager for udvalget, hvoraf én sag er til forhandlingsoplæg. Nogle kunne måske mene, at der var 8 sager i alt, men sagen om en transportaftale med Vestbalkan er netop udgået af dagsordenen. Det er en beslutning truffet i Coreper, fordi man alligevel ikke mente, at sagen var klar nu.

Med hensyn til punktet "eksterne relationer" på energiområdet er der alene tale om et informationspunkt. Fokus er fortsat på energisikkerhedsdiskussionen, herunder direkte og indirekte relationer til Rusland.

1. Revision af forordning om forvaltningsstrukturen for de europæiske programmer for satellitbaseret radionavigation (EGNOS og Galileo)

– *Fremskridtsrapport*

KOM (2009) 0139

Rådsmøde 2949 – bilag 1 (samlenotat side 2)

KOM (2009) 0139 – bilag 1 (grundnotat af 23/4-09)

Transportministeren: Galileoprogrammet er som bekendt det fælles europæiske satellitnavigationssystem, der er under udvikling, og som skal indeholde 30 satellitter og et antal jordstationer.

Forordningen om forvaltningsstrukturen for EGNOS- og Galileoprogrammerne er fra 2004.

Med revisionen sker der en tilpasning af forordningen til de nye strukturer, der er fastlagt i den seneste forordning om programmet fra 2008, hvor Kommissionen overtog den forpligtelse, som det tidligere var tænkt at private investorer skulle have haft.

Det drejer sig altså om, at vi skal bringe forordningen fra 2004 i overensstemmelse med forordningen fra 2008, som drejer sig om finansieringssiden. Styringsmodellen blev fastlagt i 2004, og nu skal styringen afspejle den nye finansieringsstruktur. Med andre ord: Dem, der betaler, skal også bestemme.

Der er således primært tale om en administrativ ændring, der ikke har nogen indholdsmæssig effekt for programmet.

Jeg vil i den sammenhæng henvise til det oversendte samlenotat.

Fra dansk side vil man arbejde for, at der opnås overensstemmelse mellem de to forordninger, således at der ikke opstår en usikker retssituation i forbindelse med de to tekster, der på visse punkter er modstridende.

På rådsmødet den 11. juni 2009 forventes en fremskridtsrapport om sagen behandlet.

Benny Engelbrecht spurgte, hvorfor Danmark ikke vil give Europa-Parlamentet observatørstatus i GNSS-agenturets bestyrelse.

Transportministeren svarede, at det var fordi Europa-Parlamentet allerede var repræsenteret i det interinstitutionelle Galileopanel, hvor det kan få den fornødne indsigt. Hertil kommer, at hvis man accepterer en observatørpost i GNSS-agenturets bestyrelse, vil det kunne skabe præcedens for andre agenter.

2. Direktiv om fastlæggelse af rammerne for ibrugtagning af intelligente transportsystemer (ITS) på vejområdet

– *Generel indstilling/Fremskridtsrapport*

KOM (2008) 0887

Rådsmøde 2949 – bilag 1 (samlenotat side 6)

KOM (2008) 0887 – bilag 2 (grundnotat af 18/2-09)

Udvalgsmødereferater:

EUU alm. del (08) – bilag 316, side 1066 FO (forhandlingsoplæg forelagt EEU 27/3-09)

Transportministeren: Jeg har redegjort for dette direktivforslag i udvalget tidligere og fik i marts 2009 forhandlingsmandat til forslaget.

Kort sagt er formålet med direktivet at fremskynde og koordinere anvendelsen af intelligente transportsystemer, altså ITS, inden for vejtransport, herunder vejtransportens grænseflader til andre transportformer.

Målet er via ITS at skabe en mere effektiv, mere miljøvenlig, mere sikker og bedre sikret mobilitet for gods og passagerer.

Forslaget har været drøftet flere gange i Rådets landtransportarbejdsgruppe og var desuden genstand for drøftelse på det uformelle ministermøde i Tjekkiet i april. Det fremgik bl.a. af mødet, at flere medlemslande, herunder Danmark, ønsker mere fokus på det økonomiske aspekt, herunder hvad omkostningerne af ITS-direktivforslaget bliver.

For så vidt angår direktivets målsætning om at harmonisere og øge udbredelsen af ITS er holdningen generelt positiv i medlemsstaterne.

En række lande mener, at forslaget er et fornuftigt udgangspunkt, men adskillige af de større lande er fortsat skeptiske over for den regulering, teksten lægger op til.

Desuden har en række lande givet udtryk for et dilemma mellem på den side at regulere for meget på ITS-området, hvilket kan føre til at den teknologiske udvikling på området holdes tilbage, og på den anden side for lidt regulering, hvilket kan medføre et ITS system, der er ubrugeligt på fællesskabsniveau, fordi man ikke er harmoniseret og koordineret standarder og andet.

Der er således lang vej igen for forslaget, der på rådsmødet er sat på dagsordenen til fremskridtsrapport. Det er i høj grad vejsiden, man fokuserer på her. Jeg synes, det er vigtigt – det er også noget, vi instruerer om – at vi i vores arbejde med det sætter fokus på at sikre mobilitet på tværs af transportformer også i EU. Det er for mig at se dér, perspektivet ligger i ITS også på nationalt niveau. Det kan bidrage til en højere grad af samordning mellem transportformer – altså tog, bus og bil. Man kan skabe mere sammenkobling, hvis ITS-systemerne understøtter det. Derfor er det vigtigt, at man også tænker på tværs og sikrer mobilitet i denne sammenhæng. Det har jeg instrueret vore forhandlere om, at de skal være opmærksomme på. De skal prøve at trække det i den retning.

Pia Adelsteen undrede sig over, at man i samlenotatet om nærhedsprincippet skriver: "Regeringen finder således, forudsat at der sikres medlemsstaternes tilstrækkelig indflydelse på forslagets rækkevidde og tidsplan og dermed finansielle konsekvenser, at forslaget er i overensstemmelse med nærhedsprincippet", idet hun mente, at enten var nærhedsprincippet overholdt, eller også var det ikke; det kunne ikke være afhængig af de finansielle konsekvenser.

På side 12 i samlenotatet står der, at Danmark har nogle generelle betænkeligheder ved, om der overhovedet er behov for et direktiv. Hvis regeringen ikke mener, der er behov for det, mente Pia Adelsteen det heller ikke.

Hun kunne være lidt bekymret for, at hvis man laver en fælles ITS-løsning, vil udviklingen på området gå i stå.

Hanne Agersnap kunne se, at Danmark finder, det er vigtigt, at eksisterende investeringer sikres, og spurgte, om der er noget konkret, man her tænker på.

Hun gav transportministeren ret i, at det er vigtigt, at man ikke skal igennem en alt for lang proces, før vi får fastsat nogle standarder, og spurgte, om vi i Danmark har noget i klemme.

Benny Engelbrecht mente, dette arbejde var kolossalt vigtigt – ikke mindst på grund af den flaskehals, der findes i Tyskland.

Transportministeren erkendte, at der stod i samlenotatet, at vi var i tvivl om, hvorvidt der var behov for et direktivforslag, men det var hans position, at det er fornuftigt med et direktiv, fordi det vil kunne sikre nogle fælles standarder. Det skal imidlertid være åbne standarder, sådan at alle kan udvikle ITS i takt med at man får ressourcer til det, og så man kan anvende forskellige teknikker.

Han svarede Hanne Agersnap, at vi ikke har noget i klemme, sådan som det ser ud nu.

Pia Adelsteen blev bekymret over transportministerens svar om, at der er behov for et direktiv på området, men det må ikke blive for detaljeret, idet hun pegede på, at så går EF-Domstolen ind og fortolker direktivet. Derfor ville hun faktisk foretrække et meget præcist direktiv.

Transportministeren sagde, at der altid er tale om en balance med hensyn til, hvor præcis man skulle gøre reglerne, men pegede på, at man godt kan gøre reglerne præcise, uden at de bliver meget detaljerede. Han var enig i, at erfaringen har lært os, at man som lovgiver på europæisk plan skal sørge for, at reglerne står lysende klart, sådan at der ikke er rum for fortolkning.

3. Grønbog: TEN-T: En gennemgang af politikken

– Vedtagelse af Rådskonklusioner

KOM (2009) 0044

Rådsmøde 2949 – bilag 1 (sammenfatning side 15)

KOM (2009) 0044 – bilag 1 (grundnotat af 26/3-09)

KOM (2009) 0044 – bilag 3 (notat af 5/5-09)

EU-note (08) – E 38 (notat af 26/2-09)

Transportministeren: I grønbogen gennemgås den hidtidige politik på området "transeuropæiske transportnet", altså TEN-T, og der gives en vurdering af denne politiks stærke og svage sider. Desuden formuleres tre forskellige optioner for den videre udvikling af TEN-T.

Ud fra en samlet betragtning vurderes det at være i dansk interesse at pege på Kommissionens udviklingsmodel nr. 3, der består af to lag: a) et primært net og b) et prioriteret net med udgangspunkt i de nuværende prioritetsprojekter.

Udkastet til rådskonklusioner har været behandlet i Rådets transportarbejdsgruppe, hvor en række lande, herunder Danmark, har udtrykt generel tilfredshed med formandskabets udkast. Et flertal har desuden tilkendegivet sympati for option 3, som også er den model, vi foretrækker.

På den baggrund støtter jeg udkastet til rådskonklusioner, der ventes vedtaget på rådsmødet.

Hanne Agersnap havde læst grønbogen og fundet ud af, at den fælles TEN-T politik kunne bruges til at fremme klimadagsordenen. Derfor var hun en lille smule skuffet over, at det kun var i "bullet" nummer 8 på side 18, at dette er nævnt. Hun spurgte, om det var muligt at fremhæve det lidt kraftigere.

Også i Trafikudvalget var det indstillingen, at model 3 var den bedste.

Transportministeren syntes ikke, man skulle tillægge det så stor betydning, hvilket nummer de forskellige "bullets" havde, idet de var ligestillede. Men han ville gerne fremhæve klimaaspektet.

4. Forordning om buspassagerers rettigheder og om ændring af forordning om samarbejde mellem nationale myndigheder med ansvar for håndhævelse af lovgivning om forbrugerbeskyttelse

– *Fremskridtsrapport/politisk drøftelse*

KOM (2008) 0817

Rådsmøde 2949 – bilag 1 (samlenotat side 28)

KOM (2008) 0817 – bilag 1 (grundnotat af 27/1-09)

Udvalgsmødereferater:

EUU alm. del (08) – bilag 316, side 1059 FO (forhandlingsoplæg forelagt EUU 27/3-09)

Transportministeren: Udvalget gav mig i marts 2009 et forhandlingsmandat til forslaget.

Af de forhandlinger, som har været om forslaget indtil videre, fremgår det, at alle lande i princippet er positive over for vedtagelse af EU-regler om buspassagerers rettigheder, men landene er også enige om, at forslaget skal justeres på en del områder.

Hovedproblemstillingen i forslaget er anvendelsesområdet, hvor mange lande – herunder Danmark – finder, at anvendelsesområdet bør begrænses til national og international bustrafik, således at lokal og regional bustrafik undtages.

Formandskabets intention er at fremlægge en fremdriftsrapport på rådsmødet, og man skal på dette møde diskutere anvendelsesområdet for forordningsforslaget. Jeg vil her fremføre, at Danmark finder, at anvendelsesområdet bør begrænses til national og international bustrafik, således at lokal og regional bustrafik undtages.

Pia Adelsteen hæftede sig ved, at der i samlenotatet stod, at man skulle udpege busterminaler, hvor handicappede kan ringe og rekvirere hjælp, idet hun pegede på, at vi har en anden form for handicapkørsel i Danmark. Hun spurgte, om den danske handicapkørsel også er tilgængelig for handicappede turister, der kommer til Danmark. Kan de ringe til kommunen og sige, at de har behov for handicapkørsel, og hvem skal så betale for den? Tilsvarende ville hun gerne vide, om danske turister, der tager til udlandet, kan bruge andre landes tilbud på handicapområdet.

Hanne Agersnap nævnte, at Danske Handicaporganisationer i deres høringssvar var inde på, at det er for dårligt, at medlemsstaterne får mulighed for at tillade afvigelser fra forordningen med henvisning til andre regler, idet de danske regler på området ikke er gode nok. De kritiserer bl.a., at de handicappede skal melde deres behov 48 timer før.

Benny Engelbrecht spurgte, om det ikke ville blive frygtelig svært at afgrænse mellem international og national bustrafik, idet en del af transporten kan foregå med et regionalt selskab, mens en anden del sker med et internationalt selskab.

Lone Dybkjær var ligesom alle andre tilhænger af, at handicappede bliver integreret i det danske samfund på alle mulige måder, men hun syntes, man bør drøfte, på hvilken måde man gør det mest rationelt. Hun var ikke overbevist om, at det nødvendigvis var til fordel for de handicappede, at alle busstoppesteder indrettes til brug for handicappede, men mente, man måske kunne bruge pengene på en bedre måde. Måske er de handicappede bedre tjent med en individuel transport.

Transportministeren svarede Pia Adelsteen, at han ikke mente, udenlandske turister, som var handicappede eller bevægelseshæmmede, var omfattet af reglerne, idet der er tale om en social ordening.

Transportministeren sagde, at det er regeringens vurdering, at de regler, vi har i Danmark, er en fordel for de handicappede. Hvis man skulle implementere direktivet på en anden måde, ville det formentlig betyde, at vi skulle lave alting om. Vi synes, det er rigtigt, at man respekterer, at landene har forskellige måder at gribe det an på. Handicaporganisationerne mener, at den ordening, vi har i Danmark, kunne være bedre, men det koster penge, som et flertal i Folketinget må bestemme, om vi skal bruge på det område.

Transportministeren svarede Benny Engelbrecht, at den bustransportør, som foretager den lokale transport, vil være underlagt danske regler, mens den bustransportør, der foretager den internationale transport, vil være underlagt EU-reglerne.

Benny Engelbrecht pegede på, at direktivet i høj grad handler om erstatningsansvar, og derfor må der gælde samme regler for alle bustransporter, uafhængig af hvor busselskabets ruter går.

Lone Dybkjær ville kun beskæftige sig med de handicappedes situation og forstod, at handicaporganisationerne ville have alle busstoppesteder gjort handicapvenlige. Hun mente, handicapsituationen i Danmark er dårligere end i de lande, som har haft mange krigsveteraner.

Transportministeren sagde i anledning af Benny Engelbrechts bemærkninger, at der er en række bestemmelser om passagerrettigheder, der gælder alle europæiske operatører, uanset om de er lokale eller internationale.

I svaret til Lone Dybkjær pegede transportministeren på, at der sker fremskridt hele tiden, og vi investerer løbende i f.eks. at gøre vores stationer mere handicapvenlige. Men der er bestemt rum for forbedringer. I Transportministeriet planlægger man at fremlægge en samlet strategi i forhold til handicappede og bevægelseshæmmede, og denne strategi vil man selvfølgelig diskutere med handicaporganisationerne.

5. Forordning om et europæisk banenet med henblik på konkurrencebaseret godstransport

– *Politisk aftale*

KOM (2008) 0852

Rådsmøde 2949 – bilag 1 (samlenotat side 40)

KOM (2008) 0852 – bilag 1 (grundnotat af 28/1-09)

Udvalgsmødereferater:

EUU alm. del (08) – bilag 316, side 1062 FO (forhandlingsoplæg forelagt EUU 27/3-09)

Transportministeren: Denne sag forelagde jeg også for udvalget i marts i år.

Det er et forslag, der har til formål at forbedre afviklingen af den grænseoverskridende godstransport i EU.

Regeringen er generelt positiv over for initiativer til at løse udfordringerne omkring international jernbanegodstrafik. Men det har i denne sag været vigtigt for regeringen at slå fast, at disponeringen af det statsejede og -finansierede banenet er en national opgave.

Siden jeg forelagde forslaget for udvalget sidst, er der sket en række fremskridt i forhandlingerne. Det går i den retning, vi gerne vil have.

I spørgsmålet om styringsorganerne for godskorridorer er der tæt på at være enighed om bestemmelserne, således at det sikres, at disse organer ikke får overnationale beføjelser. Det er ligeledes slået fast i de seneste tekster, at medlemslandene fortsat har den fulde kompetence til at træffe beslutninger om investeringer i jernbaneinfrastruktur mv. Dette er vigtige forhold for Danmark, som altså er faldet på plads, sådan som tingene ser ud nu.

Derimod er det stadig uafklaret, hvordan processerne omkring oprettelse af godskorridorer skal være.

Der forhandles stadig væk om denne del af forslaget. For Danmark er det vigtigt, at de bestemmelser, der omhandler reservekapacitet og prioritet for godstog, giver mulighed for fortsat hensigtsmæssig afvikling af den danske offentlige servicetrafik og en optimal udnyttelse af den eksisterende infrastruktur. På rådsmødet vil jeg arbejde for, at dette sikres.

På rådsmødet har formandskabet sat forslaget på dagsorden til politisk enighed.

6. Relationer med tredjelande: En civil luftfartsaftale med Georgien

– Vedtagelse

KOM (2009) 0026

Rådsmøde 2949 – bilag 1 (samlenotat side 54)

Transportministeren: Kommissionen har tidligere indgået en lignende aftale med Marokko og fået mandat til at forhandle sådanne aftaler med Jordan, Israel, Libanon, Tunesien og Algeriet.

Hovedformålet med aftalen er en markedsåbning på luftfartsområdet mellem henholdsvis EU og Georgien med harmoniserede vilkår – og så vidt muligt på grundlag af EU's bestemmelser på området.

Danmark vil kunne tilslutte sig, at Kommissionen bemyndiges til at indlede forhandlinger med Georgien.

FO 7. Direktiv om mærkning af dæk med brændstofeffektivitet og andre vigtige parametre

– Fremskridtsrapport

KOM (2008) 0779

Rådsmøde 2949 – bilag 1 (samlenotat side 56)

KOM (2008) 0779 – bilag 2 (grundnotat af 17/3-09)

Transportministeren: Sagen til forhandlingsoplæg er dagsordenspunkt nr. 7 om mærkning af dæk med brændstofeffektivitet og andre vigtige parametre.

Sagen er ikke på dagsordenen for transportministrene, men behandles den 12. juni af energiministrene. I Danmark hører sager om dæk under mit ansvarsområde. Derfor forelægger jeg den her.

Målet med forslaget er at fremme markedet for brændstofbesparende dæk.

Dette skal ske ved at producenterne kommer med standardiserede oplysninger om:

- Dækkets brændstofeffektivitet.
- Dets vejgreb i vådt føre.
- Dets afgivelse af rullestøj til omgivelserne.

Det er min opfattelse, at det er et positivt forslag, da dækkene har stor betydning for vejtransportens energiforbrug og emissioner. Således er rullemodstanden ansvarlig for 20-30 pct. af køretøjernes samlede brændstofforbrug, så der er noget at hente.

Med ny teknologi kan rullemodstanden reduceres. Det betyder eksempelvis for personbiler en forskel på op til 10 pct. i brændstofforbrug mellem de bedste og de dårligste dæk.

Med dette forslag giver vi altså forbrugerne et redskab, så de kan foretage et kvalificeret valg.

På rådsmødet er forslaget sat på dagsordenen til fremskridtsrapport. Forslaget har kun været behandlet ganske få gange i Rådets energiarbejdsgruppe, men er blevet positivt modtaget. Forhandlingerne vil derfor godt kunne gå meget stærkt.

Generelt er Europa-Parlamentet også enige i Kommissionens forslag, men har bl.a. ønsket at forslaget fremsættes som en forordning i stedet for et direktiv.

Kommissionen har meddelt, at forslaget vil blive fremsat som et forordningsforslag. Kommissionen regner med, at forordningen fremsættes senest i juli måned.

Danmark kan tilslutte sig, at forslaget ændres til et forordningsforslag.

FO Mit forhandlingsoplæg er på den baggrund:

- At man fra dansk side arbejder for, at forslaget træder i kraft så hurtigt som praktisk muligt.
- At man fra dansk side vil arbejde for, at kravene med betydning for trafik-sikkerheden – vådgreb – for varebils- og lastbilsdæk indføres hurtigst muligt. Herunder at vådgreb hurtigst muligt indføres i mærkningen af varebils- og lastbilsdæk.
- At man fra dansk side arbejder for at maksimere nytten af forbrugero-lysningsen, ved at støjmåling indgår på den mest hensigtsmæssige måde.
- At man fra dansk side arbejder for, at forslaget hjemles i traktatens artikel 175, som er en miljøartikel.
- At man fra dansk side arbejder for, at de administrative byrder som følge af forslaget bliver begrænset.
- At man fra dansk side i arbejdet i internationale fora vil støtte bedre definitioner af vinterdæk.

Pia Adelsteen syntes, det var rigtigt dejligt, at direktivet bliver lavet om til en forordning. Hun syntes, det var en rigtig god ting med energimærkning af dækkene, men spurgte, om det, der var nævnt om vådgreb, kun gjaldt varebiler og lastbiler, men ikke personbiler.

Det er rigtigt, at jo mindre modstand, der er, jo længere kører man pr. liter, men der er vel også et spørgsmål om sikkerhed, idet de dæk, der kører længst pr. liter, ikke er dem, der vinder i en sikkerhedstest. Man skal passe på, at man ikke laver en forordning, der sætter sikkerheden over styr.

Hanne Agersnap kunne sagtens gå med til forhandlingsoplægget, men spurgte, om de forskellige parametre – altså trafiksikkerhed, lavt energiforbrug og støj – trækker i samme retning.

Lone Dybkjær spurgte, hvad det betyder de facto, at man går fra et direktiv til en forordning, og hvor meget man vil tage med af Parlamentets forslag.

Hun spurgte, om man også diskuterer asfaltens betydning.

Transportministeren svarede Pia Adelsteen, at bestemmelserne om vådgreb også gælder for personbiler.

Han svarede Hanne Agersnap, at de tre parametre ikke altid trækker i samme retning. Det drejer sig om at udvikle deklARATIONERNE, sådan at forbrugerne kan se, hvor dækkene har deres stærke side.

Han svarede Lone Dybkjær, at fordelene ved en forordning er, at markedet bliver bundet af den straks, uden at man skal igennem en implementeringsproces i de enkelte lande.

Selvfølgelig betyder asfalten noget, men man kan godt isoleret set måle dækkenes energieffektivitet.

Ulrik Lopdrup, Færdselsstyrelsen, tilføjede, at vejbelægningen også har stor betydning, men i det foreliggende direktiv ser man alene på dækkenes betydning, og man kan sagtens med fornuft optimere dækkene alene.

Lone Dybkjær sagde, at om en forordning sikrer en hurtigere implementering, vel afhænger af, hvornår den træder i kraft.

Transportministeren svarede Lone Dybkjær, at vi ikke kender ikrafttrædelsestidspunktet for forordningen, idet Kommissionen endnu ikke har fremsat forslaget til forordning. Lone Dybkjær har naturligvis ret i, at meget afhænger af tidspunktet for ikrafttrædelsen. Transportministeren lovede at arbejde for, at den træder i kraft så hurtigt som muligt.

Næstformanden konkluderede, at der ikke var konstateret et flertal imod regeringens forhandlingsoplæg, idet ingen partier havde ytret sig imod det.

8. Transportaftale med Vestbalkan

– Vedtagelse

Rådsmøde 2949 – bilag 5 (tillæg til samlenotat)

Transportministeren: Dagsordenspunkt nr. 8 om en transportaftale med landene på Vestbalkan er taget af dagsordenen.

Teledelen

9. Kommissionens meddelelse til Europa-Parlamentet, Rådet, Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg og Regionsudvalget om beskyttelse af kritisk informationsinfrastruktur: Beskyttelse mod storstilede cyberangreb og sammenbrud: øget beredskab, sikkerhed og robusthed

– *Udveksling af synspunkter*

KOM (2009) 0149

Rådsmøde 2949 – bilag 2 (samlenotat side 2)

KOM (2009) 0149 – bilag 1 (grundnotat af 6/5-09)

Formanden sagde, at på grund af de mange sager på dagsordenen havde han aftalt med videnskabsministeren, at denne skulle fatte sig i korthed.

Videnskabsministeren: Der er ét it- og telepunkt på dagsordenen for rådsmødet den 11. juni 2009, som jeg forelægger for udvalget til orientering.

Det tjekkiske EU-formandskab har desuden meddelt, at der i randen af mødet også bliver afholdt en uformel drøftelse mellem ministrene vedrørende teledirektivpakkens fremtid. Det vil jeg nævne under eventuelt.

På rådsmødet vil der være en udveksling af synspunkter om Det Europæiske Agentur for Net- og Informationssikkerhed og beskyttelse af kritiske informationsinfrastruktur.

Jeg forelægger som sagt dette punkt til orientering.

Kritisk informationsinfrastruktur er en fælles betegnelse for de net og tjenester, som samfundet er afhængig af. Det er eksempelvis internettet.

Udgangspunktet for drøftelserne er en erkendelse af, at samfundets økonomiske, sociale og politiske velbefindende er afhængig af, at informationsinfrastrukturen er sikker og robust.

Net og tjenester er i dag forbundet på tværs af landegrænser. En medlemsstats kritiske informationsinfrastruktur er derfor også afhængig af, hvor godt andre medlemsstater sikrer deres informationsinfrastruktur.

Derfor vedtog Europa-Parlamentet og Rådet i 2004 en forordning om oprettelse af Det Europæiske Agentur for Net- og Informationssikkerhed – det vi i daglig tale kalder ENISA.

ENISA arbejder for sikringen af et højt it-sikkerhedsniveau i EU og for at udvikle en sikkerhedskultur i EU.

Kommissionens meddelelse sætter fokus på Europas robusthed og modstandskraft over for elektroniske angreb og udfald af elektroniske tjenester.

Vores samfund består af mange offentlige og private tjenester og net, som er gensidigt afhængige. Og afhængigheden rækker udover landegrænserne.

Regeringen er derfor enig i, at hverken medlemsstater eller ejerne af den kritiske informationsinfrastruktur alene kan skabe den fornødne sikkerhed og robusthed.

Dette kræver dermed en fælles indsats.

Derfor ser regeringen positivt på etablering af fælleseuropæiske, offentlig-private partnerskaber inden for beskyttelse af kritisk informationsinfrastruktur.

På den baggrund agter regeringen at støtte Kommissionens meddelelse, og på dette grundlag vil vi indgå i en åben drøftelse på rådsmødet.

Hanne Agersnap forstod, at man vil opfordre medlemslandene til at etablere et fælleseuropæisk partnerskab til beskyttelse af kritisk informationsinfrastruktur, men spurgte, om man kunne tænke sig at gå videre og fastsætte en tidsfrist for, hvornår det skulle ske.

Svend Auken pegede på, at informationsinfrastrukturen indgår i det internationale våbenkapløb, hvorfor nettet risikerer at blive lammet af fjendtlige angreb. Derfor opfordrede han til, at man tænker sagen igennem i sammenhæng med sikkerhedspolitikken og måske prøver at få internettet med i de internationale våbenaftaler.

Videnskabsministeren ville gerne være med til at fastsætte en tidsfrist, og en sådan var faktisk foreslået, nemlig inden udgangen af 2010.

Han var opmærksom på faren for fjendtlige angreb og nævnte, at man også har drøftet sagen i NATO.

Energidelen

FO 10. Forslag til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv om forpligtelse for medlemsstaterne til at opretholde minimumslagre af mineralolie og/eller mineralolieprodukter

– *Politisk enighed*

KOM (2008) 0775

Rådsmøde 2949 – bilag 3 (samlenotat side 2)

KOM (2008) 0775 – bilag 2 (grundnotat af 30/1-09)

Udvalgsmødereferater:

EUU alm. del (08) – bilag 262, side 750 (senest behandlet i EUU 17/2-09)

Transportministeren: Jeg forelægger dette direktiv med henblik på forhandlingsoplæg, idet formandskabet lægger op til politisk enighed

Forslaget har til hensigt at styrke EU's forsyningssikkerhed for olie bl.a. gennem en tilnærmelse til det Internationale Energi Agenturs – IEA's – regelsæt for medlemsstaters lagringspligt, en øget transparens samt en styrket kontrol med lagrene. Overordnet støtter regeringen formålet med forslaget. Men i lighed med flere andre lande ønsker regeringen samtidig en række justeringer af forslaget fra Kommissionen.

Regeringen har således arbejdet for, at forslaget generelt tydeliggøres, og at der indsættes mere klare definitioner.

Derudover lægger regeringen vægt på:

- At forslaget i større omfang bevarer velfungerende dele af det eksisterende direktiv.
- At forslaget får en udformning, som i videst muligt omfang indebærer en tilnærmelse af EU's regelsæt til det tilsvarende IEA-regelsæt uden indførelse af nye særordninger.
- At forslaget generelt udformes, så det ikke medfører unødige administrative byrder og øgede omkostninger, herunder at forslagets bestemmelser ikke er unødigt komplicerede i forhold til de nuværende regler.
- At forslaget bevarer national kompetence til at fastsætte regler for lagringspligt og tilsyn og kontrol.

Endelig lægger regeringen vægt på, at forslaget ikke medfører væsentlige statsfinansielle eller samfundsøkonomiske omkostninger, uden at det modsvares af en tilsvarende forbedret forsyningsikkerhed.

Direktivforslaget er meget teknisk og har på en række punkter været temmelig uklart og upræcist. Derfor har det også været svært at vurdere konsekvenserne af de enkelte bestemmelser. Gennem forhandlingerne er der dog på nuværende tidspunkt gennemført så store ændringer i forslaget, at vi kan støtte forslagets vedtagelse.

Der stilles f.eks. ikke længere krav om større lagerdækning, end vi har i dag. Der stilles heller ikke krav om ugentlige rapporteringer til EU, som det lå i Kommissionens oprindelige forslag. Endelig er det ikke længere obligatorisk for alle medlemsstater at opsætte centrale lagerenheder.

FO Regeringen agter derfor at stemme for forslaget.

Svend Auken advarede imod, at det blev oliebranchen, der bestemte den danske energipolitik, og så forslaget som led i en europæisk energisolidaritet, så man kunne hjælpe lande, der blev udsat for et pres f.eks. fra Rusland. Derfor kunne man godt forestille sig, at der var behov for større beredskabslagre end det, der ligger i regelsættet vedrørende det internationale energiagentur. Det er svært at være imod forhandlingsoplægget, når transportministeren siger, vi ikke vil have for meget bureaukrati, men han var bekymret for den undertone, der var om, at Danmark ville være blandt de lande, der ville sikre sig, at der ikke skete mere.

Transportministeren gav Svend Auken ret i, at vi skal sikre, at der er solidaritet landene imellem.

Formanden konkluderede, at der ikke var konstateret et flertal imod regeringens forhandlingsoplæg, idet ingen partier havde ytret sig imod det.

11. Energieffektivitet

a) Forslag til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv om angivelse af energirelaterede produkters energi- og ressourceforbrug ved hjælp af mærkning og standardiserede vareoplysninger (omarbejdet) (energimærkningsdirektivet)

KOM (2008) 0778

Rådsmøde 2949 – bilag 3 (samlenotat side 12)

KOM (2008) 0778 – bilag 2 (grundnotat af 30/1-09)

Rådsmøde 2949 – bilag 6 (henvendelse fra Forbrugerrådet af 3/6-09)

b) Forslag til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2002/91/EF af 16. december 2002 om bygningers energimæssige ydeevne (omarbejdning) (bygningsdirektivet)

– *Formandskabets fremlæggelse af fremskridtsrapport*

KOM (2008) 0780

Rådsmøde 2949 – bilag 3 (samlenotat side 19)

KOM (2008) 0780 – bilag 2 (grundnotat af 25/2-09)

Transportministeren: Det andet punkt på dagsordenen drejer sig om en orienterende politisk drøftelse på baggrund af en statusrapport for tre forslag inden for energieffektivisering, nemlig forslag til omarbejdning af energimærkningsdirektivet, forslag til omarbejdning af bygningsdirektivet og forslag til direktiv om mærkning af dæk mht. brændstoffektivitet mv.

Som man forhåbentlig har bemærket, har jeg gennemgået dækmærkningsdirektivet, så det vil jeg undlade i denne sammenhæng. Jeg gjorde det, fordi det nationalt er mit ansvar.

For de to første forslags vedkommende er man først lige startet på forhandlingerne med præsentation i arbejdsgruppen og fremlæggelse af generelle overordnede synspunkter fra medlemslandene. Begge forslag har fået en generel positiv modtagelse.

For så vidt angår det reviderede energimærkningsdirektiv er regeringen – i lighed med øvrige medlemslande – generelt set positivt indstillet over for forslaget. Forslaget indebærer en udvidelse af direktivets anvendelsesområde til at omfatte energirelaterede produkter, som ikke i sig selv er energiforbrugende, men som har en væsentlig betydning for energiforbruget. Dette kunne f.eks. være vinduer. Desuden indeholder forslaget skærpede bestemmelser vedrørende kontrol og håndhævelse.

Forslaget er i god overensstemmelse med dansk energipolitik og med de synspunkter om EU's energipolitik, som regeringen – med bred opbakning fra Folketingets partier – fremsatte over for Kommissionen i oktober 2006.

Når det gælder det reviderede eller omarbejdede bygningsdirektiv, støtter regeringen også overordnet set forslaget. Forslaget indebærer bl.a. en udvidelse af

direktivets anvendelsesområde, f.eks. anførsel af energimærkets indikatortal i enhver annoncering i forbindelse med salg og leje af bygninger og krav til den energimæssige ydeevne i forbindelse med større renoveringer af også mindre bygninger samt en sænkning af grænsen for, hvornår offentlige bygninger skal energimærkes, fra 1000 m² til 250 m².

Forslaget indebærer også en styrkelse af nogle af dets bestemmelser, så de får større virkning, f.eks. vedrørende udformningen af energimærkningerne med større fokus på anvendeligheden af anbefalinger.

Kommissionens forslag er i vidt omfang allerede gennemført i dansk lovgivning eller i overensstemmelse med regeringens aktuelle udspil til energibesparelser i bygninger.

Regeringen kan som nævnt generelt støtte forslaget, men der er dog blandt andet behov for, at de hidtidige erfaringer med gennemførelse af eftersyn af kedel- og varmeanlæg analyseres nærmere, før der træffes beslutning om kvantitative udvidelser af ordningerne, så vi er sikre på, at indsatsen reelt står mål med resultaterne.

Anne Grete Holmsgaard henviste til, at hun gennem Energiudvalget havde fået svar på nogle spørgsmål, som hun gerne ville have en uddybning af. Hun forstod, at man også kunne stille skrappe krav, når der var tale om et renovere bygninger, og ville gerne vide, om dette ville blive fastholdt, samt hvor stor opbakning der var til dette krav, som hun mente var meget vigtigt.

Hun pegede på, at energimærket er en ordning, som er skabt i Danmark og eksporteret til andre lande i EU, og at det er vigtigt med uafhængige konsulenter, men der er faktisk nogle store almene boligselskaber og kommuner, som godt selv kan lave energimærkning af deres egne bygninger. Derfor spurgte hun, om Danmark arbejder for, at vi kan fastholde dette.

Som energimærket er i dag, opererer man med beregnet energiforbrug eller med faktisk energiforbrug, og der er valgfrihed. Hun spurgte, om man vil bevare denne valgfrihed, så landene kan undgå at bruge tid og penge på at finde frem til det beregnede energiforbrug.

Pia Adelsteen sagde, at man skulle passe på med at lade de nye, skrappe krav gælde også ved renovering, idet renoveringen så kan blive så dyr, at folk vælger ikke at foretage sig noget. F.eks. behøver man ikke ved udskiftning af vinduer at bruge dyrt trelags termoglas.

Svend Auken sagde som en af dem, der var med til at eksportere energimærket, at han delte Anne Grete Holmsgaards skeptiske bemærkninger og var enig i, at det er meget vigtigt, at det bliver gjort på den rigtige måde.

Transportministeren svarede Anne Grete Holmsgaard med hensyn til komponentkrav, når man renoverer, at der er tale om et minimumsdirektiv, så vi kan godt fastsætte skrappe regler.

Han var enig i, at der også var negative erfaringer med energimærket. Der er fortsat mulighed for, at store boligselskaber og kommuner kan mærke deres egne huse – bortset fra når der er tale om salg af egne bygninger – hvilket vi støtter.

Der vil fortsat være valgfrihed mellem beregnet og faktisk energiforbrug.

Han svarede Pia Adelsteen på spørgsmålet om vinduer, at der alene er tale om et rammedirektiv, der fastlægger rammerne for de enkelte produkter.

12. Frokostdrøftelse: Hovedsæde for agenturet for samarbejde mellem energitilsynsmyndigheder (ACER - Agency for Co-operation of Energy Regulators)

Rådsmøde 2949 – bilag 4 (samlenotat side 1)

KOM (2007) 0530 – bilag 1 (grundnotat af 23/11-07)

Udvalgsmødereferater:

EUU alm. del (08) – bilag 25, side 1406 (seneste behandling i EUU 30/9-08)

EUU alm. del (072) – bilag 315, side 981 (senest behandlet i EUU 30/5-08)

EUU alm. del (072) – bilag 164, side 487 FO (forhandlingsoplæg forelagt EUU 22/2-08)

Transportministeren: Der vil være en drøftelse under frokosten af den fremtidige placering af Agenturet for samarbejde mellem energitilsynsmyndigheder – ACER – som er blevet etableret i forbindelse med den 3. energiliberaliseringspakke.

Danmark lægger generelt vægt på:

- 1) At nye EU-agenturer primært placeres i de nye EU-medlemslande.
- 2) At landet selv er en drivkraft i forhold til det indre marked for el og gas, specielt for så vidt angår holdningen til ejermæssig adskillelse.
- 3) Tilgængelighed til byen fra andre dele af Europa og mulighederne for at få etableret et effektivt agentur med kompetente medarbejdere.

13. Forslag til konklusioner fra Rådet og fra repræsentanter fra medlemsstaternes regeringer i Rådet om officiel fremlæggelse af forslag til ændring af Kyoto-protokollen

- *Sagen er ikke på rådsmøde (transport, telekommunikation og energi) den 11.-12. juni 2009, men forventes vedtaget på rådsmødet (beskæftigelse, socialpolitik, sundhed og forbrugerbeskyttelse) den 8.-9. juni 2009*
- *Vedtagelse*

Rådsmøde 2949 – bilag 7 (tillæg til samlenotat)

Transportministeren: Jeg skal også informere om, at Rådet vedtager råds-konklusioner om ændring af Kyotoprotokollen som et A-punkt på et af de først-kommende rådsmøder. Formålet er at give mandat til formandskabet og Kommissionen om at fremlægge ændringsforslag til Kyotoprotokollen senest 6 måneder før mødet i København og dermed sikre, at der i København kan vedtages en juridisk bindende ændring af Kyotoprotokollen. Det forslag, der fremlægges, er ikke endeligt udformet. Forslaget præjudicerer ikke EU's holdning senere i forhandlingerne og er således en ren formalitet, som skyldes, at der er denne 6 måneders frist.

14. Eventuelt – teledirektivpakken

Videnskabsministeren: Som jeg også indledningsvist nævnte, vil der ved rådsmødet også være en uformel drøftelse om teledirektivpakken.

Jeg har tidligere skriftligt orienteret udvalget om Europa-Parlamentets afstemning den 6. maj 2009. Det var ved den lejlighed, at Europa-Parlamentets plenarforsamling vedtog ændringsforslag nr. 138. Ændringsforslaget var ikke var en del af kompromisaftalen med Rådet, som blev indgået den 29. april i år. Derved blev den samlede kompromisaftale mellem Rådet og Europa-Parlamentet ikke vedtaget. Ændringsforslag nr. 138 var forårsaget af den franske idé om "Three strikes and you are out", hvorved man kunne forbyde folks adgang til internettet uden domstolskendelse.

Der forventes ikke at være flertal i ministerrådet for den tekst, som Europa-Parlamentet vedtog den 6. maj 2009.

Jeg forventer dog først, at Rådet tager endelig stilling til den videre proces om teledirektivpakken til september.

Det ser derfor ud til, at teledirektivpakken vil blive behandlet i forligsudvalget til efteråret, når det nye Europa-Parlament er trådt til.

På det grundlag vil Danmark ved den uformelle drøftelse på det kommende rådsmøde have en åben tilgang til det videre forløb, idet det er en prioritet at sikre en aftale mellem Rådet og Europa-Parlamentet. Danmark vil naturligvis fortsat give udtryk for sin støtte til ændringsforslag nr. 138. Det er helt i forlængelse af

den drøftelse, vi havde i udvalget om dette punkt sidst. Det er bekræftet i et brev til udvalget efterfølgende.

Hanne Agersnap forstod, at det tidligere givne mandat gælder, altså at Danmark støtter ændringsforslag nr. 138 om, at man ikke kan fratage folk deres internetadgang uden en dommerkendelse. Hun ville være sikker på, at der i videnskabsministerens udtalelse om, at han ville have en mere åben tilgang til det videre forløb, ikke lå, at man ville opgive dette.

Benny Engelbrecht var glad for, at videnskabsministeren ville deltage aktivt i drøftelserne af telepakken, men understregede ligeledes vigtigheden af, at videnskabsministeren holdt fast i vor støtte til ændringsforslag nr. 138 og gjorde det meget markant.

Videnskabsministeren sagde, at han var meget opmærksom på sagen, og at man ikke kun ved rådsmøderne, men også på embedsmandsniveau og i Coreper fremfører vort synspunkt på ændringsforslag nr. 138 igen og igen. Det, han mente med sin tale om en åben tilgang, var, at teledirektivpakken jo er en kæmpestor pakke, og derfor ville det være ærgerligt, om de hele skulle falde. Måske kunne man overveje at trække nogle ting ud, som man var enige om. Vi vil prøve at få et resultat, når der er valgt et nyt Europa-Parlament.

Formanden refererede nogle avisartikler, som tydede på, at der i Frankrig var en stærk opposition mod i Frankrig at gennemføre indskrænkning i folks adgang til internettet uden dommerkendelse.

Videnskabsministeren sagde, at ifølge hans oplysninger havde det franske parlament vedtaget det franske forslag den 12. maj, men han ville undersøge sagen. Han vidste, at der stadig foregår en debat i Frankrig, men så vidt han havde forstået, var det en debat om at finde en løsning i Europa.

Punkt 4. Rådsmøde nr. 2947 (beskæftigelse, socialpolitik, sundhed og forbrugerbeskyttelse – social og sundhedsdelen) den 8.-9. juni 2009

Punkterne 1c, 1e, 1g, 5 og 7 hører under Indenrigs- og Socialministeriets ressort og blev forelagt af indenrigs- og socialministeren.

Punkterne 9-13 hører under Sundhedsministeriets ressort og blev forelagt af sundhedsministeren.

De øvrige punkter på rådsmødets dagsorden blev forelagt under punkt 1 på Europaudvalgets dagsorden.

Formanden bød den nye indenrigs- og socialminister velkommen og beklagede, at hun havde måttet vente, og at der på det sene tidspunkt ikke var så mange af ordførerne til stede.

Indenrigs- og socialministeren: Jeg siger tak for den positive modtagelse. Selv om det er ved at tynde ud i rækkerne, er jeg glad for, at der er godt med ører til stede, som vil lytte til, hvad jeg har at sige.

Sundhedsministeren: Jeg skal forelægge sundhedssagerne på rådsmødet i Luxembourg den 9. juni. Der er fire sager på dagsordenen – en henstilling om sjældne sygdomme, en henstilling om patientsikkerhed, direktivforslaget om patientrettigheder i forbindelse med grænseoverskridende sundhedsydelse og lægemiddelpakken. Alle sagerne forelægges til udvalgets orientering.

Jeg vil koncentrere mit indlæg om direktivforslaget vedrørende patientrettigheder i forbindelse med grænseoverskridende sundhedsydelse og om lægemiddelpakken. Og jeg vil derudover orientere om en sag vedrørende tilsætningsstoffer i tobaksvarer, som Danmark vil rejse på rådsmødet under eventuelt. Hvis der er spørgsmål til de øvrige sager på dagsordenen, besvarer jeg selvfølgelig også gerne dem.

1. Forberedelse af junimødet i Det Europæiske Råd

– *Politisk debat*

c) Kommissionens meddelelse om det aldrende samfund og den demografiske udfordring

KOM (2009) 0180

Udvalgsmødereferat:

EUU alm. del (08) – bilag 370, side 1156 (seneste behandling i EUU 30/4-09)

e) Sociale tjenesteydelser som et redskab til aktiv inklusion, styrkelse af den sociale samhørighed og et område med beskæftigelsesmuligheder

– *Vedtagelse af rådskonklusioner*

g) Social overvågning af krisen: opdateret vurdering fra SPC og Kommissionen om de sociale implikationer af krisen

Indenrigs- og socialministeren: Under det første punkt på dagsordenen for rådsmødet skal der være en debat, hvor der bl.a. skal gives indspil til mødet i Det Europæiske Råd senere på måneden vedrørende de sociale og beskæftigelsesmæssige virkninger af den økonomiske krise.

På mit område foreligger der et baggrundsdokument fra Kommissionen om det aldrende samfund og den demografiske udfordring, hvori Kommissionen redegør for de konsekvenser, den ændrede demografiske sammensætning af befolkningen vil have på de offentlige udgifter, sundhedssystemerne, langvarig pleje, den sociale beskyttelse m.v.

Herudover skal Rådet vedtage et sæt konklusioner om sociale tjenesteydelser som et redskab til aktiv inklusion, styrkelse af den sociale samhørighed og et område med beskæftigelsesmuligheder. I konklusionerne fastslås bl.a., at social service spiller en stor rolle med hensyn til at sikre social, økonomisk og territorial sammenhæng i EU ved at bidrage til større beskæftigelse og social inklusion.

I forhold til punkt g kan jeg nævne, at komiteen for social beskyttelse har sendt en opdateret beskrivelse til Rådet af nogle af de foranstaltninger, der er gennemført i medlemsstaterne med henblik på håndtering af den økonomiske krise.

5. Forslag til Rådets direktiv om gennemførelse af princippet om ligebehandling af alle uanset religion eller tro, handicap, alder eller seksuel orientering

– *Fremskridtsrapport*

KOM (2008) 0426

Rådsmøde 2947 – bilag 1 (samlenotat side 20)

KOM (2008) 0426 – bilag 4 (grundnotat af 8/9-08)

KOM (2008) 0426 – bilag 7 (Europaudvalgets udtalelse)

KOM (2008) 0426 – bilag 8 (Kommissionens svar på Europaudvalgets udtalelse)

KOM (2008) 0426 – svar på spørgsmål 1

KOM (2008) 0426 – svar på spørgsmål 2

KOM (2008) 0426 – bilag 3 (henvendelse fra Dansk Arbejdsgiverforening af 28/8-08)

EU-note (072) – E 61 (notat af 18/9-08 om subsidiaritetsprincippet)

EU-note (072) – E 59 (notat af 3/9-08 om subsidiaritetstjek)

EU-note (072) – E 48 (note af 8/7-08 om ny social dagsorden)

Udvalgsmødereferater:

EUU alm. del (08) – bilag 142, side 580 (seneste behandling i EUU 12/12-08)

(072) Side 1281 (fortroligt referat af behandling på EUU-mødet 19/9-08 vedr. subsidiaritetstjek)

EUU alm. del (072) – bilag 464, side 1383 (behandlet i EUU 26/9-08)

Indenrigs- og socialministeren: Mit næste punkt er punkt 5, som vedrører forslag til direktiv om gennemførelse af princippet om ligebehandling af alle uanset religion eller tro, handicap, alder eller seksuel orientering. Tidligere velfærdsminister Karen Jespersen orienterede udvalget grundigt om dette forslag forud for rådsmødet den 2. oktober 2008. Under det tjekkiske formandskab har der alene været afholdt to halvdagsmøder i Rådets arbejdsgruppe om sagen, hvor der ikke er sket nævneværdige fremskridt. Forslaget er fortsat karakteriseret ved, at det på en række områder indeholder nogle vage og elastiske begreber, som gør det vanskeligt at overskue direktivets rækkevidde. Dette er selvfølgelig et problem, når vi fra regeringens side skal afdække forslagens juridiske, økonomiske og samfundsmæssige konsekvenser. Hertil kommer, hvad der er mindst lige så væsentligt, at det så bliver overladt til EF-Domstolen at udlægge teksten. Vi kan konstatere, at behovet for opklaring er stort hos alle medlemsstaterne. Vi kan også konstatere, at nogle medlemsstater er meget kritiske, og at der oven i købet er en tendens til, at graden af skepsis forøges.

Forslaget er alene på dagsordenen til fremskridtsrapport, og det er min vurdering, at den i traktatens art. 13 krævede enstemmighed ikke opnås lige med det samme.

Pia Adelsteen kunne godt forstå, at graden af skepsis var steget i de forskellige EU-lande, og henviste til, at Dansk Folkeparti ikke mente, nærhedsprincippet var overholdt. Hun syntes, hele direktivet bærer præg af, at det er meget, meget vagt formuleret. Som et eksempel nævnte hun, at ganske vist er adoption undtaget fra direktivet, men betyder det, der står nederst på side 23 i samlenotatet, at hvis man indfører og anerkender retligt registrerede partnerskaber, som vi har det i Danmark, så kan vi ikke selv bestemme, om homoseksuelle må adoptere, for så er det diskrimination?

Lone Dybkjær spurgte, hvad regeringens generelle holdning er til forslaget, idet hun mente, det var et meget vigtigt direktiv, selv om det ikke er perfekt. Hun spurgte også, om der ikke er ting i direktivet, som regeringen finder smaddervigtige. Hun nævnte, at der var masser af betænkeligheder i forbindelse med handicapkonventionen, men da det kom til stykket, fik man en meget generel implementering, som alle stemte for.

Svend Auken huskede Karen Jespersens forelæggelse af sagen i sin tid som meget negativ og syntes, den nye indenrigs- og socialministers forelæggelse var mere åben. Han ville være ked af, hvis kongeriget stod som et af de lande, der ikke ville bekæmpe diskrimination af folk med en anderledes tro eller folk, som er homoseksuelle. Til gengæld var han hundrede procent enig i, at det skal være præcist, for ellers vil der komme masser af sager, som EF-Domstolen skal tage stilling til. Han nævnte, at problemet med romaerne i Rumænien og Slovakiet var et uhyggelig stort problem, og at antallet af forbrydelser mod homoseksuelle også er stigende i Danmark. Nogle mennesker kan ikke lide muslimer, men de er jo mennesker, og undersøgelser i EU viser, at en tredjedel af alle muslimer føler sig udsat for alvorlig diskrimination på grund af deres tro. Derfor må det være vigtigt, at man får nogle præcise instrumenter, der garanterer folk de grundlæggende rettigheder. Svend Auken ville være ked af, hvis vort land ikke havde dette som et helt overordnet princip, og tilføjede, at på det punkt havde han været fuldstændig enig med ministerens far. På denne baggrund ville han være glad, om indenrigs- og socialministeren ville tilkendegive en grundlæggende positiv holdning.

Indenrigs- og socialministeren svarede på Pia Adelsteens spørgsmål om adoption og registrerede partnerskaber, at det var et af de punkter, hvor der på nuværende tidspunkt var uklarhed, så det var svært for indenrigs- og socialministeren at give en fortolkning, før formuleringerne bliver mere præcise.

Indenrigs- og socialministeren erklærede sig enig i det, Lone Dybkjær og Svend Auken sagde. Vi må naturligvis gøre, hvad vi kan, for at bekæmpe diskrimination og sørge for, at f.eks. mennesker med handicap skal have rettigheder. Derfor er vi også ved at lægge sidste hånd på en ratifikation af FN's handicapkonvention. Men det er klart, at hun som indenrigs- og socialminister

er nødt til at vide præcis, hvad det er hun tilslutter sig i EU. Hun var enig i, at vi ikke skal overlade til EF-Domstolen at være lovgiver. Derfor er det nødvendigt for os at få en række af de mere vage og elastiske begreber præciseret.

7. Inklusion af roma-befolkningen

– Vedtagelse af rådskonklusioner

Rådsmøde 2947 – bilag 1 (samlenotat side 59)

Indenrigs- og socialministeren: Mit sidste punkt er punkt 7, som er konklusioner om inklusion af romaer. Det er et emne, som navnlig visse østeuropæiske medlemsstater lægger stor vægt på. Regeringen kan tilslutte sig konklusionerne, som påpeger vigtigheden af, at de romabefolkninger, som lever rundt omkring i Europa, på alle områder bliver ordentlig inkluderet i de omkringliggende samfund.

9. Forslag til Rådets henstilling om patientsikkerhed, herunder forebyggelse og bekæmpelse af infektioner erhvervet i sundhedsvæsenet

KOM (2008) 0837

Rådsmøde 2947 – bilag 2 (samlenotat side 2)

Sundhedsministeren nævnte ikke dette punkt.

Flemming Møller Mortensen henviste til den debat, der havde været i Folketingssalen om beslutningsforslaget om nationale standarder for hygiejne og rengøring på sygehusene, og bad sundhedsministeren læse det, der blev sagt ved den lejlighed, idet det er relevant for rådshenstillingen, som bl.a. drejer sig om forebyggelse og bekæmpelse af infektioner erhvervet i sundhedsvæsenet.

Sundhedsministeren erindrede godt debatten i Folketingssalen. Han tilføjede, at der var taget nationale initiativer i forbindelse med den danske kvalitetsmodel, som træder i kraft i 2010.

Flemming Møller Mortensen henviste til, at den danske kvalitetsmodel drejer sig om de organisatoriske rammer. Det, han tænkte på, var mere de faglige standarder.

Lone Dybkjær pegede på, at med hensyn til hygiejne er der tale om nogle enkle forholdsregler, f.eks. at man skal vaske hænder, og det kan vi godt klare på nationalt plan.

Svend Auken pegede på, at der er stor forskel på hygiejnen på de danske sygehuse, men mente, det var noget, man måtte klare lokalt.

Sundhedsministeren sagde, at der ikke er noget til hinder for, at man lægger hygiejnestandarder ind i den danske kvalitetsmodel. Han mente bestemt, der var fokus på at få en bedre hygiejne på de danske sygehuse, men der er måske ikke så megen fokus på det, som Flemming Møller Mortensen kunne ønske sig.

10. Forslag til Rådets henstilling om et europæisk tiltag vedrørende sjældne sygdomme

KOM (2008) 0726

Rådsmøde 2947 – bilag 2 (samlenotat side 3)

Udvalgsmødereferat:

EUU alm. del (08) – bilag 139, side 539 (seneste behandling i

EUU 5/12-08- ingen omtale)

Sundhedsministeren nævnte ikke dette punkt.

Lone Dybkjær betegnede samarbejdet om sjældne sygdomme som utroligt vigtigt og ville gerne på et tidspunkt have en status over, hvad der sker på området, hvis man har noget materiale om det, idet hun pegede på, at et samarbejde også kunne være relevant for sygdomme, som ikke var så sjældne, at mindre end 2500 personer havde dem, men som alligevel var ret sjældne.

11. Direktivforslag om patientrettigheder i forbindelse med grænseoverskridende sundhedsydelser

KOM (2008) 0414

Rådsmøde 2947 – bilag 2 (samlenotat side 6)

KOM (2008) 0414 – bilag 3 (grundnotat af 6/10-08)

KOM (2008) 0414 – bilag 2 (henvendelse og hørings svar af 19/8-08 fra foreningen af Danske Patienter)

KOM (2008) 0414 – bilag 4 (henvendelse af 27/11-08 fra Danske Regioner)

KOM (2008) 0414 – bilag 7 (henvendelse af 17/4-09 fra Danske Regioner)

EU-note (08) – E 17 (notat af 4/12-08 om patientrettigheder)

EU-note (08) – E 16 (notat af 2/12-08 om patientrettigheder)

EU-note (072) – E 48 (notat af 8/7-08)

EU-note (06) – E 69 (notat af 3/7-07 om social sikring)

Udvalgsmødereferat:

EUU alm. del (08) – bilag 139, side 533 (seneste behandling i

EUU 5/12-08)

Sundhedsministeren: I forbindelse med forelæggelsen af sundhedsminister-rådsmødet i december sidste år og den tekniske gennemgang for Folketingets Europaudvalg og Sundhedsudvalget i februar i år gik jeg ganske meget i detaljer angående indholdet af direktivforslaget om patientrettigheder i forbindelse med grænseoverskridende sundhedsydelse. Jeg vil derfor i dag alene fokusere på udviklingen siden sidst.

Der er sket væsentlige fremskridt i forhandlingerne under tjekkisk formandskab. Også for så vidt angår flere af de spørgsmål, som vi fra dansk side er særligt opmærksomme på.

Der er dog stadig en række udeståender, og sagen er endnu ikke moden til politisk stillingtagen på rådsmødet i næste uge. Det forventer vi tidligst vil være tilfældet på rådsmødet i december. På rådsmødet i næste uge vil vi derfor alene have en drøftelse af forslagens status og give nogle politiske indikationer for de fortsatte forhandlinger.

Formandskabet har forud for rådsmødet fremlagt en revideret kompromistekst, som fortsat vil skulle forhandles.

Kompromisforslaget forsøger blandt andet at specificere medlemsstaternes ret til at kræve forhåndsgodkendelse i forbindelse med hospitalsbehandling og højt specialiseret ambulans behandling i en anden medlemsstat.

Det er ligeledes blevet søgt præciseret, at medlemsstaterne kan afslå at give forhåndsgodkendelse, hvis den pågældende behandling kan leveres rettidigt i det nationale sundhedsvæsen, også kendt som princippet om "undue delay".

Vi er også kommet et stykke videre med at sikre, at offentlige danske sygehuse om nødvendigt kan afvise at modtage udenlandske patienter til planlagt behandling for at sikre, at der er tilstrækkelig kapacitet til de danske patienter.

På disse for Danmark vigtige punkter er der altså sket gode fremskridt, selv om der fortsat er behov for yderligere afklaringer.

Som beskrevet i samlenotatet fandt vi fra dansk side, at der kunne stilles spørgsmål ved, om bestemmelserne om kvalitet og sikkerhed samt klage og erstatningsmuligheder i artikel 5 i Kommissionens oprindelige forslag kunne siges at være i overensstemmelse med EF-traktatens artikel 152, stk. 5. Af den traktatbestemmelse fremgår det, at Fællesskabets indsats på folkesundhedsområdet fuldt ud skal respektere medlemsstaternes ansvar for organisering og levering af sundhedstjenesteydelser og medicinsk behandling.

I formandskabets kompromisforslag er artikel 5 blødt væsentligt op. For så vidt angår kvalitet og sikkerhed er der nu alene tale om informationskrav. Der lægges heller ikke længere op til, at Kommissionen i samarbejde med medlemsstaterne skal udarbejde fælles retningslinjer. Men bestemmelsen indeholder fortsat visse krav til medlemsstaterne vedrørende klageadgang og mulighed for at søge erstatning.

Blandt andet på foranledning af de danske bekymringer har Rådets juridiske tjeneste udtalt sig om direktivforslagets hjemmelsgrundlag og har i den forbindelse

vurderet, at artikel 5 i den foreliggende form ligger inden for rammerne af Fællesskabets beføjelser i henhold til traktaten.

Som sagt er der fortsat en række udeståender. Fra dansk side arbejder vi fortsat for at få afklaret muligheden for at fastholde den danske sikringsmodel med gruppeinddeling, hvor tilskud til almen lægehjælp er betinget af, at den gruppe 1 sikrede søger sin valgte praktiserende læge.

Af andre udeståender kan jeg nævne:

- Forslagets hjemmel og anvendelsesområde.
- Muligheden for at få tilskud til medicin købt i udlandet og tilskud til medicin ved indløsning af udenlandsk recept i hjemlandet.
- Indhold og rækkevidde af forslagets kapitel IV om samarbejde mellem de nationale sundhedssystemer.

På alle disse punkter er der fortsat et stykke vej igen, før vi er i mål.

Som sagt forventer vi tidligst, at forslaget er modent til politisk stillingtagen i Rådet på rådsmødet i december. Inden en politisk stillingtagen vender jeg naturligvis tilbage og søger udvalgets tilslutning til regeringens forhandlingsoplæg.

Endelig vil jeg nævne, at Parlamentet har afsluttet sin første læsning ...

Formanden gjorde opmærksom på, at det hedder behandling.

Sundhedsministeren: ... behandling af Kommissionens forslag. Parlamentet har i den forbindelse vedtaget over 100 ændringsforslag. Jeg skal ikke gå i detaljer med ændringsforslagene her, men blot konstatere, at en række af disse synes at gå i samme retning som forhandlingerne i Rådet, mens en del efter en umiddelbar vurdering nok må siges at gå i en noget anden retning. Rådet har endnu ikke drøftet Parlamentets ændringsforslag.

Formanden anerkendte, at der ikke var et overflødigt ord i den lange forelæggelse af de vigtige sager.

Flemming Møller Mortensen hæftede sig ved sundhedsministerens ord om de forbedringer og væsentlige fremskridt, som det tjekkiske formandskab havde været mellemmand for, og spurgte, om de imødekommer den kritik, som Danske Regioner har givet udtryk for i deres høringssvar.

Svend Auken advarede sundhedsministeren mod først at komme med forhandlingsoplæg i december måned, idet Europaudvalgets nye retningslinjer indebærer, at forhandlingsoplæg skal forelægges, før Danmark går til bindende forhandlinger, som jo nu ofte forgår i arbejdsgrupperne.

Lone Dybkjær spurgte, hvad regeringen egentlig går efter, når det drejer sig om patientrettigheder. Hun var enig i, at der er brug for en række præciseringer, men pointerede, at det er patienterne, der skal være i fokus, og ikke systemet. Hun spurgte, om man er ved at finde en ordning, så patienterne ikke skal lægge pengene ud.

Endelig spurgte hun, hvordan regeringen forholder sig til Europa-Parlamentets forslag vedrørende støtte til oprettelse af en patientombudsmand.

Sundhedsministeren bekræftede i svaret til Flemming Møller Mortensen, at de ændringer, det tjekkiske formandskab har foreslået, imødekommer det, som er sagt fra Danske Regioner.

Sundhedsministeren lovede Svend Auken, at han nok skulle forelægge forhandlingsoplæg i god tid. Han havde blot nævnt, at sagen først ville blive behandlet af Rådet i december.

Han sagde til Lone Dybkjær, at vi må tage stilling til patientrettighederne og afregningen, når vi kender det endelige indhold af direktivet, men det er vigtigt for os, at det er noget, medlemsstaterne selv tager stilling til, altså at det afgøres i Folketinget.

Europa-Parlamentet har foreslået, at Kommissionen senest 18 måneder efter direktivets vedtagelse skal fremsætte forslag om etablering af en europæisk patientombudsmand. Det er på nuværende tidspunkt ikke klart, hvad en sådan ombudsmand skal beskæftige sig med, men også her mener vi, det må være medlemsstaternes ansvar.

Lone Dybkjær ville gerne have en orientering om sagen i god tid inden rådsmødet i december.

Sundhedsministeren lovede dette.

12. Lægemedelpakken

- a) **Forslag til direktiv om ændring af direktiv 2001/83/EF for så vidt angår forhindring af, at lægemidler, som er forfalskede med hensyn til identitet, historie eller oprindelse, kommer ind i den lovlige forsynings kæde**

KOM (2008) 0668

Rådsmøde 2947 – bilag 2 (samlenotat side 33)

KOM (2008) 0668 – bilag 2 (grundnotat af 6/5-09)

- b) **Forslag til forordning om ændring af forordning nr. 726/2004 for så vidt angår overvågning af humanmedicinske lægemidler**

KOM (2008) 0664 og

Rådsmøde 2947 – bilag 2 (samlenotat side 42)

KOM (2008) 0664 – bilag 2 (grundnotat af 6/5-09)

- Forslag til direktiv om ændring af direktiv 2001/83/EF for så vidt angår lægemiddelovervågning**

KOM (2008) 0665

Rådsmøde 2947 – bilag 2 (samlenotat side 42)

KOM (2008) 0665 – bilag 2 (grundnotat af 6/5-09)

- c) **Forslag til forordning om ændring af forordning nr. 726/2004 for så vidt angår information til offentligheden om receptpligtige humanmedicinske lægemidler og**

KOM (2008) 0662

Rådsmøde 2947 – bilag 2 (samlenotat side 54)

KOM (2008) 0662 – bilag 2 (grundnotat af 6/5-09)

KOM (2008) 0662 – bilag 3 (henvendelse af 29/5-09 fra

Forbrugerrådet)

- Forslag til direktiv om ændring af direktiv 2001/83/EF for så vidt angår oplysninger til offentligheden om receptpligtige lægemidler**

KOM (2008) 0663

Rådsmøde 2947 – bilag 2 (samlenotat side 54)

KOM (2008) 0663 – bilag 2 (grundnotat af 6/5-09)

KOM (2008) 0663 – bilag 4 (henvendelse af 29/5-09 fra

Forbrugerrådet)

Sundhedsministeren: Jeg vil nu gå over til at tale om den anden store sag på dagsordenen for rådsmødet: Den såkaldte lægemiddelpakke.

Lægemedelpakken indeholder 3 lovgivningsforslag om henholdsvis lægemiddelovervågning, forfalskede lægemidler og patientinformation. På rådsmødet den 9. juni skal vi drøfte fremskridtsrapporter om alle forslag.

Lad mig starte med patientinformationsforslaget – som består af en ændring af både en forordning og et direktiv.

For at forstå baggrunden for forslaget om information til offentligheden om receptpligtige lægemidler – det, som vi populært kalder ”patientinformationsforslaget” – er det vigtigt at huske, at det i dag er forbudt for lægemiddelvirksomheder at reklamere for receptpligtige lægemidler direkte over for offentligheden, dvs. direkte over for borgerne.

Det ændrer forslaget ikke ved.

Men forslaget har til formål at ændre på den situation, at man i de forskellige lande i EU har en meget forskellig opfattelse af, hvad det vil sige at ”reklamere”. I nogle lande er al information at betragte som reklame.

Med forslaget forsøger Kommissionen derfor at introducere en regel, der giver lægemiddelvirksomheder ret til at ”informere” – men altså ikke reklamere – om receptpligtige lægemidler direkte over for borgerne.

Det foreslås bl.a., at denne information skal opfylde en række kvalitetskrav, og at den kun må distribueres ad bestemte distributionskanaler, bl.a. via internettet og sundhedsrelaterede publikationer, men ikke via tv og radio. Det foreslås derudover at indføre forskellige overvågnings- og håndhævelsesforanstaltninger for at sikre, at det nye regelsæt bliver overholdt.

Jeg kan oplyse, at langt hovedparten af medlemsstaterne har mødt Kommissionens forslag med meget stor skepsis. Man synes ikke godt om ideen om at tillade lægemiddelvirksomheder at udsende information om receptpligtige lægemidler direkte til offentligheden. Det er den udbredte opfattelse, at det i praksis vil blive yderst vanskeligt at skelne mellem – på den ene side – lovlig information og – på den anden side – ulovlig reklame.

Der er ingen lande – heller ikke Danmark – som er interesseret i at ophæve forbuddet mod reklame for receptpligtige lægemidler.

Derudover er man over en bred kam enige om, at forslaget er meget ressource-tungt. Der vil være store økonomiske udgifter og – ikke mindst – administrative byrder forbundet med implementering af forslaget på grund af de store overvågnings- og håndhævelsesforanstaltninger. Og man har på den anden side svært ved at se den store merværdi for patienterne.

Et meget stort antal lande mener derfor slet ikke, at Kommissionens forslag bør udgøre grundlaget for videre forhandlinger.

Alle disse – og flere – holdninger er beskrevet i den fremskridtsrapport, som skal drøftes på rådsmødet den 9. juni.

Jeg kan oplyse, at vi fra regeringens side deler opfattelse med flertallet af de øvrige medlemsstater. Jeg vil derfor på rådsmødet gøre det klart, at Danmark ikke kan støtte Kommissionens forslag, som det ligger nu. Vi er nemlig ikke overbeviste om, at de foreslåede regler vil kunne administreres i praksis, og vi er derfor sikre på, at forbuddet mod reklame vil kunne omgås af lægemiddelvirksomhederne.

Men vi bestemte ikke modstandere af, at der – på en mere hensigtsmæssig måde – laves en fælles europæisk strategi i forhold til at sikre patienter god, objektiv, pålidelig og reklamefri information om receptpligtige lægemidler.

Som det også blev oplyst i det grundnotat om forslaget, som jeg oversendte til udvalget i starten af maj, indeholder forslaget i øvrigt også en bestemmelse, som ikke er forenelig med den danske grundlovs § 77 om ytringsfrihed og forbud mod censur.

Det drejer sig om en bestemmelse, der vedrører de lægemidler, som har en centralt godkendt markedsføringstilladelse, dvs. en tilladelse der er udstedt af Kommissionens Lægemiddelagentur, og som gælder i hele EU.

Bestemmelsen kræver, at Lægemiddelagenturet – før en lægemiddelvirksomhed udbreder en bestemt type information – skal kontrollere, om denne information opfylder direktivets kvalitetskrav. Først når agenturet har godkendt, at det er tilfældet, må informationen udbredes i offentligheden.

Justitsministeriet har vurderet, at denne bestemmelse ikke er forenelig med grundlovens § 77.

Regeringen lægger selvfølgelig afgørende vægt på at få dette grundlovsproblem løst. Jeg nævnte det allerede på rådsmødet i december sidste år – få dage efter fremsættelsen af lægemiddelpakken – og vi taler også med både formandskabet og Kommissionen om problemstillingen.

Jeg ved, at et par af de andre medlemsstater har samme problem i forhold til deres forfatninger, så jeg er sikker på, at problemet nok skal blive løst.

Til forslaget om lægemiddelovervågning kan jeg oplyse, at det omfatter ændringer af både forordning og direktiv om lægemidler til mennesker. Hovedformålet med de to ændringsforslag er yderligere at styrke overvågningen – og dermed patientsikkerheden. Samtidig indebærer forslagene en forenkling af regelsættet, som vil give administrative lettelser for industri og myndigheder.

Et væsentligt element i forslagene er en ny strategi for lægemiddelovervågningen, hvor overvågningen i højere grad tilpasses kendte og mulige risici. Der foreslås bl.a. etableret et proportionalt risikostyringssystem for de enkelte lægemidler og færre rutinemæssige overvågningskrav for mindre risikofyldte lægemidler.

Desuden er der forslag om oprettelse af et nyt videnskabeligt overvågningsudvalg under Det Europæiske Lægemiddelagentur – som skal rådgive andre udvalg under agenturet i spørgsmål om lægemiddelsikkerhed. Endelig foreslås en ny udvidet definition af bivirkninger, der bl.a. inddrager medicineringsfejl i bivirkningsbegrebet.

Generelt stiller medlemslandene – også Danmark – sig positivt til Kommissionens forslag. Alle er enige i hovedtrækkene om at skabe et forbedret og mere effektivt fælles overvågningsystem.

Fra regeringens side er den overordnede indstilling, at der skal ske en nøje afvejning af de sundhedsmæssige fordele ved de enkelte tiltag i forhold til udgifter og ressourcer, ligesom det er vigtigt, at medlemsstaternes nationale ansvar for overvågningen ikke svækkes.

På en række punkter har regeringen forbehold. F.eks. vil vi arbejde for, at alle medlemslande repræsenteres i det nye overvågningsudvalg – og at der bliver en klar afgrænsning mellem bivirkninger ved selve lægemidlet og skader som følge af fejl mv. ved brugen af lægemidlet.

Til forslaget om forfalskede lægemidler kan oplyses, at målsætningen her er – ved ændringer i direktivet om lægemidler til mennesker – at sikre, at der ikke kommer forfalskede lægemidler ind i den legale forsyningskæde frem til apoteker og andre godkendte salgssteder.

Med forslaget skal styrkes en række svage led, som Kommissionen har fastslået i distributionskæden fra producent til patient. Blandt de vigtigste forslag kan jeg nævne sikring af de aktive råvarestoffer, herunder indførelse af skærpede krav til import af aktive lægemiddelstoffer fra tredjelande. Der foreslås også krav om en særlig sikkerhedsmærkning på den ydre emballage af hovedparten af receptpligtige lægemidler, således at et lægemidlets ægthed kan kontrolleres. Desuden omfatter forslaget skærpede regler for inspektioner af aktørerne på lægemiddelmarkedet.

Også til forslaget om forfalskninger er der generelt en positiv indstilling hos medlemslandene. Regeringen finder, at forslaget kan støttes fra dansk side, da produktion og distribution af forfalskede lægemidler udgør en stor risiko for patientsikkerheden. Selv om der heldigvis endnu ikke er konstateret forfalskede lægemidler i den legale distributionskæde herhjemme, er det yderst vigtigt at forebygge en sådan forekomst.

Til de enkelte forslag vil jeg især fremhæve den foreslåede mulighed for, at der – på visse betingelser – kan indføres undtagelser fra kravet om sikkerhedsforanstaltninger ved den ydre emballage. Regeringen vil under forhandlingerne lægge afgørende vægt på muligheden for sådanne undtagelser, således at adgangen til parallelimport af lægemidler bibeholdes.

Pia Adelsteen hæftede sig ved det, sundhedsministeren havde sagt om, at vi ikke har forfalskede lægemidler i det danske system, og spurgte, om det er fordi vi simpelt hen er så gode til at forhindre det, eller at vi indtil nu har været heldige.

Hun var glad for det, sundhedsministeren sagde om reklamer for lægemidler, idet hun ville betragte det som en katastrofe, hvis industrien fik lov til at reklamere for receptpligtige lægemidler over for forbrugerne. Når det gælder receptpligtig medicin, bør informationen gå til læger og apotekere, som kan vejlede forbrugerne.

Flemming Møller Mortensen syntes, det var glædeligt, at sundhedsministeren meldte så tydeligt ud, hvad der var regeringens holdning, idet det er meget vanskeligt at skelne mellem, hvad der er reel information, og hvad der er markedsføring. Vi skal forbedre patientsikkerheden også på det område.

Svend Auken advarede mod at give medicinalindustrilobbyen vind i sejlene, idet han ikke mente, der var noget som helst fornuftigt formål i, at den får lov til at informere patienterne om receptpligtige lægemidler. Derfor var han be-

kymret for, at man talte om at være åben over for en nøgtern, objektiv information. Erfaringerne i USA er kun negative.

Han mente kun, det var jurister, som kunne finde på, at der var tale om en overtrædelse af grundlovens bestemmelser om ytringsfrihed, hvis Lægemedelagenturet skal kontrollere, om informationen opfylder direktivets kvalitetskrav.

Lone Dybkjær bad om at få det notat, der er produceret i Justitsministeriet om grundlovens § 77.

Hun havde indtryk af, at når forfalskede lægemidler ikke var så stort et problem i Danmark, var det fordi vi fangede dem på et tidligt tidspunkt.

Hun spurgte, hvordan regeringen forholder sig til alt det, der dukker op på internettet om slankemidler og potensmidler.

Sundhedsministeren bekræftede, at problemet med forfalsket medicin ikke er så stort i Danmark.

Han bekræftede også, at regeringen er lodret imod reklame for receptpligtig medicin, så her er der ingen uoverensstemmelse mellem regeringen og Socialdemokraterne. Han gjorde opmærksom på, at det, han sagde om åbenhed, var et referat af Kommissionens synspunkt, som ikke svarer til den danske regerings holdning. Vi ønsker, at information om lægemidler kommer fra læger eller farmaceuter på apoteker og ikke fra nogen, som har en direkte interesse i at forøge salget.

Han lovede Lone Dybkjær at sende notatet fra Justitsministeriet. Justitsministeriet mener, at forslaget strider mod grundlovens forbud mod forudgående kontrol.

Vedrørende forfalskede lægemidler sagde han til Lone Dybkjær, at de danske toldmyndigheder har nedsat en task force, som foretager stikprøvekontrol i lufthavne, og de har fundet nogle forfalskede lægemidler, men ikke mange.

Det, han havde sagt om internettet, var også et referat af Kommissionens forslag, ikke den danske regerings synspunkt.

Kirstine F. Hindsberger, Sundhedsministeriet, tilføjede, at der allerede i dag findes rigtig megen information om receptpligtig medicin, der er offentlig tilgængelig, bl.a. i indlægssedlerne. Som nævnt af sundhedsministeren er vi meget skeptiske over for forslaget om, at lægemiddelindustrien skal have lov at gå ud og informere borgerne direkte. Men vi går ind for, at man laver en strategi, som forbedrer den information, der allerede gives i form af indlægssedler og produktresuméer.

Flemming Møller Mortensen var ikke i tvivl om, at hvis vi skal have kvalificeret dette område, skal der foregå et meget tæt samarbejde mellem producenterne i farmaindustrien og de statslige styrelser, altså Lægemedelstyrelsen og Sundhedsstyrelsen, men det er styrelserne, der skal formidle informationen til lægerne og apotekerne. Det skal vi kæmpe for også bliver reglen i EU.

13. Forslag til Rådets direktiv (Euratom) om EF-rammebestemmelser for nuklear sikkerhed

- *Sagen er ikke på rådsmødet (beskæftigelse, socialpolitik, sundhed og forbrugerbeskyttelse) den 8. 9. juni 2009, men forventes vedtaget på et senere rådsmøde*

KOM (2008) 0790

Rådsmøde 2947 – bilag 2 (samlenotat side 66)

KOM (2008) 0790 – bilag 1 (grundnotat af 25/3-09)

Sundhedsministeren nævnte ikke dette punkt.

14. Eventuelt – tilsætningsstoffer i tobaksvarer – tobaksafgifter – influenza A

Sundhedsministeren: Endelig vil jeg også gerne nævne sagen om regulering af tilsætningsstoffer i tobaksvarer. Det er en sag, som efterhånden har optrådt på den politiske dagsorden i en rum tid.

Jeg tror, vi alle er enige om, at den bedste løsning vil være, at der kommer en international regulering af tilsætningsstofferne.

Tilsætningsstoffer i tobaksvarer er jo en meget kompliceret sag – såvel juridisk, teknisk som videnskabeligt. Derfor synes jeg heller ikke, at vi her i dag skal gå ind i detaljerede drøftelser af indholdet i sagen.

Vi har drøftet sagen med Kommissionen hen over foråret, og efter anmodning fra dansk side er sagen sat på dagsordenen for rådsmødet her i juni. Formålet hermed er først og fremmest at få tilsætningsstoffsagen højt op på den politiske dagsorden i EU.

Kommissionen er ved at forberede et forslag til ændring af tobaksvaredirektivet. Dette vil formentlig blive fremlagt i løbet af 2010. På det kommende rådsmøde vil jeg derfor anmode Kommissionen om at overveje følgende tre forslag i forbindelse med den kommende revision af tobaksvaredirektivet:

- 1) Etablering af en mekanisme med henblik på at tobaksindustrien finansierer uafhængig forskning i tilsætningsstoffer.
- 2) En fælles europæisk liste over stoffer, som det vil være forbudt at tilsætte tobaksvarer.
- 3) EU-regulering af de såkaldte slikcigaretter – dvs. cigaretter, vandpibetobak og lignende, hvor der tilsættes store mængder af sukker eller vanilje, der lokker unge til at ryge.

I forlængelse af anbefalingerne fra Forebyggelseskommissionen og med henblik på at højne folkesundheden vil jeg på rådsmødet herudover kraftigt opfordre mine kolleger til, at vi i fællesskab gør en indsats for generelt at få hævet minimumsaf-

gifterne på tobak i EU i forbindelse med forhandlingerne om Kommissionens forslag.

Hvis alle sundhedsministre tager hjem fra rådsmødet og lægger pres på deres respektive skatteministre, tror jeg på, at det vil være muligt at få hævet tobaksafgifterne i EU. Al erfaring siger, at dette vil føre til en nedgang i antallet af rygere.

Til allersidst vil jeg oplyse, at influenza A – altså H1N1 – vil blive gjort til genstand for en drøftelse under rådsmødet frokost, og at Kommissionen til det brug netop har udsendt en note, som vedrører vacciner og vaccination. Kommissionens papir er kommet i allersidste øjeblik. Det er vores klare opfattelse, at papiret vil skulle drøftes af medlemsstaternes eksperter, før der kan blive tale om en politisk stillingtagen. Der vil altså ikke blive truffet beslutninger om denne sag på rådsmødet i næste uge.

Pia Adelsteen syntes, det var rigtigt, hvis vi kunne få lavet en liste over stoffer, der skal forbydes i cigaretter. Hun mente nu ikke, det var tilsætning af sukkerstoffer og vanilje, som lokkede unge til at ryge, men troede mere, det var fordi det var spændende og en lille smule forbudt.

Flemming Møller Mortensen anerkendte, at Danmark tager spørgsmålet om tilsætningsstoffer i tobaksvarer op i EU-regi. Rent forebyggelsesmæssigt har vi en lang vej at gå, og her er tobak en særlig skadelig faktor. Den skaber også problemer for grænsehandelen.

Svend Auken henviste til, at det forlød, at der var ved at ske et gennembrud, således at man nærmede sig at kunne producere vaccine mod influenza A, hvilket ville være meget lykkeligt.

Lone Dybkjær kvitterede for sundhedsministerens initiativ vedrørende tobaksdirektivet, og bad om at få en tilbagemelding om reaktionerne.

Sundhedsministeren ville gerne komme med en skriftlig tilbagemelding efter rådsmødet, men det ville nok være naivt at tro, at sagen kunne klares så hurtigt. Det er noget, vi skal arbejde med i mange år.

Lone Dybkjær gik ud fra, at det var tobaksafgifterne, det ville tage mange år at få harmoniseret – ikke bestemmelserne om tilsætningsstoffer.

Sundhedsministeren bekræftede dette. Med hensyn til tilsætningsstoffer er sigtet at få en liste over forbudte stoffer med i det nye forslag, som ventes forelagt i første halvdel af 2011.